

รายงานการประชุมสภาผู้แทน

ครั้งที่ ๘/๒๔๕๓ (วิสามัญ ครั้งที่ ๒) ชุดที่ ๑

วันพฤหัสบดี ๒๙ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๕๓

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๕๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน วันนั้นงดมาประชุม ๑๖ คน
ครบองค์ประชุมแล้ว ข้าราชการเปิดการประชุมต่อไป เรื่องที่ประธาน
จะแจ้งให้ ที่ประชุมทราบใหม่ คือ ไปรับรายงานการประชุมสภาผู้แทน
ครั้งที่ ๘/๒๔๕๓ (วิสามัญ ครั้งที่ ๒) ชุดที่ ๑

นายทองดี อีสราวิช (เชียงใหม่) : ก่อนที่จะรับรายงานการ
ประชุมวิสามัญ ครั้งที่ ๑ นั้น ข้าราชการได้แจ้งใจเป็นอย่างชัดแจ้งให้ท่าน
สมาชิกผู้แทนได้ทราบข้อเท็จจริงว่า ครั้งนั้นเป็นครั้งแรกที่เรามาได้ ยินยอม
มาเพื่อจะขอทวงค่าอภิปรายของคนที่เราไปประชุมด้วยกันที่กรุงเทพฯ คือ
ค่าของหนังสือ ข้าราชการ และขอความดีมาที่สมาชิกผู้แทนทั้งหลายที่มา
ประชุม ในเวลานี้คงจะเห็นผลของมันเป็นเหตุอันดีว่า ค่าอภิปรายของคนที่
เหมาด้วยอย่างนี้ที่ประธานสภาผู้แทนแห่งประเทศไทย จะได้นำมากล่าวคือ
สมาชิกในองค์อภิปราย ทั้งที่เรามาจะได้รายงานการประชุมให้ท่าน
สมาชิกผู้แทนทั้งหลายฟังดังต่อไปนี้ "ประธานสภาผู้แทน : ผมจะ
อ่านคุณ ท่านรัฐมนตรีตอบที่ท่านชกแล้ว คุณถามไป ท่านรัฐมนตรีท่าน
ก็ตอบข้อเท็จจริงมา ท่านก็บอกว่าไม่จริงคนตามหน้ามาถามอีก ขอให้ท่าน
อย่างนั้นมันไม่ได้" คือทั้งนี้เรามาได้ใจกล่าวของท่านประธานสภาผู้แทน
แห่งประเทศไทยว่า "คุณยังค้านหน้า" ในที่นั้นจะเป็นการเหมาด้วยอย่างไร
หรือไม่ ถ้าจะกล่าวด้วยความบริสุทธิ์ใจในระบอบประชาธิปไตยในไทยนี้ ไม่มี
ประเทศชาติใดที่มีประธานสภาผู้แทนที่เหมาด้วยอย่างประธานสภาผู้แทน

แห่งชาติไทยในปัจจุบันนี้ได้ออกประมวลมาตราซึ่งเป็นตัวแทนของ
 ปวงชนชาวไทย คือได้แก่ข้าพเจ้าโดยเฉพาะในอันเกี่ยวกับกรณีกระทันหัน
 ของข้าพเจ้า ทั้งข้าพเจ้าจึงขอความกรุณาท่านสมาชิกทั้งหลาย โปรด
 พิจารณา ตั้งแต่บัดนี้จนกว่าเท่าที่ท่านประธานสภาฯ แทนคือพระวชิรธรรมนิเทศ
 ได้ออกประมวลมาตรา ซึ่งจะเป็นตัวแทนปวงชนชาวไทยตามรัฐธรรมนูญ
 มาตรา ๓๐๐ นั้นเป็นการสมควรแก่ไหนอย่างไร

และนอกจากนั้นข้าพเจ้าขอแจ้งขอความเห็นประธานสภาฯ แก่บรรดา
 ท่านสมาชิกในระบอบประชาธิปไตยจริงแท้ ท่านไม่ควรถูกกล่าวคำมั่วกล่าว
 ชนบกคตซึ่งเต็มไปด้วยสติปัญญาหรือมีวิชาความรู้ หรือเป็นอวชิรธรรม
 ไม่พึงจะกล่าวคำเช่นนั้น ท่านจะกรุณาแก้ไขหรือถอนคำที่ท่านได้กล่าวไปนั้น
 อย่างไรหรือไม่

และนอกจากนี้เมื่อท่านได้ทำการแก้ไขแล้ว ข้าพเจ้าขอรับรองท่านด้วย
 ความเคารพอย่างสูง ในฐานะที่เป็นประธานของสภาฯ แทนแต่ที่เคารพเพียงซึ่ง
 ข้าพเจ้าว่าท่านจะขอมาต่อสภาฯ เพื่อมิให้เป็นเชิงอย่างต่อประธาน
 สภาฯ แทนในอนาคตต่อไปนั้นจะดีหรือไม่ ทั้งนี้แต่เดี๋ยวก่อน
 ในสภาฯ จะมตเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นจึงขอความกรุณาของสมาชิก
 มกษรตด้วย

นายไกรสร สุขสว่าง (ชยันต) : ข้าพเจ้าได้ฟังสมาชิก ชนม
 ของใจเพียงกน แล้วข้าพเจ้าก็เห็นใจสมาชิกทุกท่านประธานสภาฯ ซึ่ง
 อนุโลมว่าเป็นคำอุปมาอุปไมยได้ แต่ทว่ากระผมพูดไปเช่นนั้นด้วยของ
 มนุษย์ เพราะฉะนั้นถ้าจะพูดได้ว่าข้าพเจ้าก็เห็นใจ แต่จะให้ประธานขอ
 มาต่อสภาฯ ข้าพเจ้ายังไม่เห็นด้วย เพราะว่าถ้าท่านอยู่ภายใต้การดูแลของ
 ประธานอยู่ในความควบคุมของประธาน เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้จะไม่มาถูก
 โทษขอขมาหน้าข้าพเจ้าไม่เห็นสมควร ข้าพเจ้าเห็นว่าประธานสภาฯ ขอขมา
 เพียงแต่เป็นการปราศประนอม

ร้อยเอก ประเสริฐ สุกบรรทัด รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 คมนาคม : ในชนบทว่าการที่ท่านผู้แทนเชียงใหม่ได้อภิปรายไปยึดยาน
 นม ทรุดกว่าเห็นใจท่านผู้แทนเชียงใหม่เป็นอย่างมาก แต่การที่จะอภิปราย
 ในที่นี้ขนาดนั้นทรุดกว่าเป็นการรุนแรงต่อประธานสภาผู้แทน ก็เหมือน
 หนึ่งถูกตอพดเราด้วย เพราะเป็นหน้าหรือเป็นประมุขของเรา เพราะ
 ฉะนั้นถ้อยคำเพียงนั้นรวมกันจะกล่าวในสภายิ่งกว่าน เพียง เด็ก ๆ น้อย ๆ ก็
 เด็ดมอนผู้ใหญ่ได้พูดกับเด็กไปบ้าง ก็ไม่ได้รุนแรงไปมากนัก ผมคิดว่าไม่
 ใช้ถ้อยหรือไม่ถอน เพียงว่าเราจะบรรยายงานการประชุมหรือไม่เท่านั้นว่า
 มีถ้อยหรือไม่ ถ้าถูกแต่ก็เป็นอันว่าเด็กกันไปเท่านั้นเอง ขอฟังความเห็น

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ความจริงเรื่องไม่ใช่
 เรื่องคือเรื่องเด็มนัดบรรยายงานการประชุม รัฐมนตรีท่านว่าเหตุผลสมควร
 ทุนปัญหาอยู่ ถ้า คุณทองดีคำทมิโทษคือว่าที่ ประธานด้วยอย่างนั้น อย่างนั้น
 เป็นเรื่องของเรา เราไม่จำเป็น คุณทองดีไปบ้านผม ผมหาข้อให้กิน คุณ
 ทองดีไม่กินก็เป็นของผม แต่ว่าจะรับหรือหรือไม่ในรายงานการประชุมว่า
 ถ้อยหรือไม่ถ้อย ไม่ใช่อภิปราย ขอให้เข้าประเด็น อย่าไปโต้เถียงว่าท่านประธาน
 จะถ้อยหรือไม่ถ้อย ที่คุณนถหรือไม่ว่า ขอให้เถียงในประเด็นนี้ ผมคิดว่า
 ถูกแล้ว ว่ามันยากหนักใหม่อย่างนั้น เราเอาออกไม่ได้

นายฉวี จิวสันเนตร (นครศรีธรรมราช) : รายงานการประชุม
 สภาซึ่งท่านผู้แทนจังหวัดสุราษฎร์ธานีหรือไม่ว่า ถิ่นปรากฏผลว่า ท่านผู้แทน
 เชียงใหม่ขอเป็นนักถ้อยแทนด้วยกันเช่นข้าพเจ้าในอดีตมาแล้ว แต่ในบัด
 นี้ถ้อยท่านประธานอีกนั้นเป็นการไม่ชอบบันทึกด้วยขอไม่ประพฤตเช่นนั้น เพราะ
 ท่านประธานได้ให้เสรีภาพบรรดาปวงสมาชิกที่มาจากรัฐสภา ในการที่จะ
 อภิปรายเพื่อประโยชน์ส่วนรวมให้แก่ชาติ ศาสนาพระมหากษัตริย์ นายศรีจิว
 กถาคือท่านให้เสรีภาพอย่างสมบูรณ์ ผมจะใช้ถ้อยคำที่ถ้อยในประเด็นนานา
 นับประการดังท่านผู้แทนของศรีสุราษฎร์ธานี ยกขึ้นมากล่าวในถ้อยนี้ สภาจะ
 พิจารณาว่าถ้าการกระทำของท่านผู้แทนเกี่ยวกับคดีเหตุถ้อยหรือไม่ โดยเฉพาะอย่าง

ยัง ข้าพเจ้าได้พิจารณาและตั้งข้อสงสัยในทันที ของสภาในอดีตและปัจจุบัน โดยเฉพาะ เรื่องที่มาได้ฟังระดมครั้งจากท่านประธานปทุมมาศ ทศกถาด กวางแก้ว ข้าพเจ้าขอเชิญท่านผู้แทนผู้มีเกียรติทุกท่านให้มายังห้องสมุดศาลากลางเพื่อทบทวนรายงานการประชุมครั้งแล้ว สมบูรณ์แล้ว เพราะท่านประธานเป็นผู้ทำมาให้สมาชิกทุกท่านศึกษาเกี่ยวกับคดีของคุณตั้งมาชิกเอง และผู้ที่เลือกมา คือ นครตั้งพัก และคุณของตจวระขอโทษกราบด้วย ครับ

นายวงศ์ วิชาตพลี (จันทบุรี) : ตามที่รายงานการประชุมครั้งที่แล้ว ที่เราเห็นการเดินขบวนวันนั้น โดยการชุมนุมของตจวระมาซึ่งผู้แทนเชิงใหม่คัดค้านว่า ประชามติถูกกล่าวหาว่าแรงไปแต่ฉัน โดยเฉพาะในเรื่องประชุมคราวที่แล้ว ข้าพเจ้าคนหนึ่งก็โดนฟังอยู่เหมือนกัน และข้าพเจ้ารู้สึกผิดตรงใจอยู่เหมือนกันว่ารายงาน การประชุมครั้งที่แล้วนั้น ตจวระมาฟัง อยู่เหมือนกัน ไม่ใช่ท่านประธานกล่าวหาว่า คุณของตจกกล่าวหาว่าอยู่ใน รายงานการประชุมแน่นอน ข้าพเจ้าได้ถามคุณของตจกท่านประธานว่า "ถ้าอย่างนั้นจะให้ข้าพเจ้าชกหัวตจกอะไรกัน" เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วข้าพเจ้าคิดว่าอย่าให้ขยับในประวัติคำสดรรายงานการประชุมเลย เพราะเราควรพิจารณาหาทางออกว่า ควรเอาข้อความดังกล่าวออกไปให้ สันติภาพ เสียเพื่อเป็นประวัติคำสดรว่าสภาของเราไม่ได้ขยายอย่างนั้น ถึงอย่างไรก็ยังดูภาพอยู่บ้าง

๑๔.๒๐ น.

นายสาคร กลิ่นพกา (พังงา) : ข้าพเจ้าได้ ยินทานตั้งมาชิกตั้งวงฝ่ายตจวระตั้งนักศึกษานัก ในเรื่องรายงานการประชุมที่พูดถึงความเป็นธรรมนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าขออย่าให้มีในรายงานการประชุม ด้วยซึ่งการชกกับตจวระ ก็มี ไม่โทษนักบ้างเล็กน้อย การจกรายงานการประชุมที่ท่านตั้งมาชิกบอกให้แก้ไขว่าอย่าให้มี ในประวัติคำสดรนั้น เราจะแก้ไขไม่ได้ รายงานการประชุมถ้ามันหนักมันตจกตจกไป รายงานการประชุมก็ไม่ถูกต้อง และควร ได้เถียง เป็นเรื่องนอกประเด็น ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ควรพิจารณาในขณะนี้

๑๔ ๐๕ ๒๕

นายพรหม แคนวงศ์ (กาฬสินธุ์) : ดำหรับเรื่องนายเจ้า
 ได้ฟังทางฝ่ายค้าน ก็อยากจะตั้งมีมติคุณทองคอง ดำหรับ รายงานการ
 ประชุมที่ครบทุกใจในถนน ที่ทางฝ่ายค้านบอกว่าจะไม่ได้นั้น นายเจ้า
 ไม่เห็นด้วย นายเจ้าเองเห็นจากรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ซึ่ง
 มีมติ ที่ได้ครบทุกใจในรายงานนั้น มันจะเป็น ประสงค์สำคัญ อันหนึ่งของ
 ชาติไทย ประสงค์สำคัญของชาติไทยในสมัยประชาธิปไตยนี้ จะไม่อาจ
 ปรึกษาจากวงเรณูนั่น นายเจ้าเห็นว่าไปไม่ได้ ถ้ารักกันผู้แทน แต่ทำ
 ประสานสภาที่ทางใดก็ตามไป ในรายงานงานการประชุมนั้น นายเจ้าคิด
 ว่าเป็นการไม่ชอบด้วยระบอบ ประชาธิปไตย ที่จะเอาคำหยามคายจะไม่
 เหนียวดีไปปรากฏใจเรณูนั่น ฉะนั้นในที่นี้ นายเจ้าเห็นว่า ประเด็นที่จะขาด
 เกิดขาดเรณูที่ทางประธานสภาจากการถอนคำพูดหรือไม่ นายเจ้าเห็นว่า

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา รัฐมนตรี : ประเด็นในขณะนั้น
 สภาจะรับของรายงานการประชุมหรือไม่ ไม่ใช่ว่าเอาไปใส่ลงในเรื่องด้วย
 คำอะไร จะถามข้อบังคับข้อ ๕๒ ก็ได้บังคับโดยชัดว่า ถ้าหากเอาใส่จะรับก็รับ
 คำก็รับไม่ได้ เจนแต่ในที่ประชุมมันจะเอาให้เอาได้หรือไม่ เพราะฉะนั้น
 ทว่า หมายความว่าคำนั้นที่ประธานได้พูดไปต่อประธานจะพูดก็พูดไม่
 ภาซกแก่ ที่ประชุมมันอาจจะอนุมัติให้ ถ้าไม่อย่างนั้นก็จะต้องลงมติว่ารายงาน
 การประชุมนั้นเจนนัดต้องหรือไม่

อีกอย่างหนึ่ง นอกจากเรื่องท่านประธานแล้ว ของคุณทองคองก็พอ
 จะมาตั้งกระทู้หาผลกระทบนั่น แล้วข้อบังคับ ๕๒ อาจจะไม่มีในขณะนั้น ผม
 ขอบอกให้ฟัง ข้อ ๕๒ รายงานการประชุมซึ่งเจ้าหน้าที่ด้านงานเลขานุการวิ
 ด้ภาได้ตรวจสอบแล้วนั้น ให้ทำสำเนาขึ้นอย่างน้อย ๓ ฉบับ และวางให้สมาชิก
 ตรวจสอบได้ก่อนเวลาที่จะเสนอสภาเพื่อรับรองอย่างน้อย ๓ วัน ถ้าหาก
 ได้ต้องการแก้ข้อยกเว้นของคุณ ต้องได้รับความยินยอมจากที่ประชุม เพราะ

ระนั้นคุณทองดีหรือท่านประธานจะขอแก้ได้ ในขณะ* ถ้าไม่แก้ถึงมติไปว่า
รายงานการประชุมมนต์ของหรือไม่

นายกวง อภัยวงศ์ (พระนคร) : ข้าพเจ้าขอความกรุณาต่อ
ท่านสมาชิกและคุณทองดีด้วยว่าที่เราเถียงกันใหม่ประโยชน์อะไรโดย ท่านจะ
แก้ไม่ได้ มันพูดไปแต่ขอคดขยี้ ทน แล้วเขาเรียนแล้ว ท่านจะพูด
ใหม่เรื่องใหม่แก้คดขยี้ ทน เรื่องแก้คงจะรอบ เรื่องใหม่กันออกแก้ไม่ได้
ขยี้แล้ว ทนถ้ในกรณีอย่างเดียวกัน คบไปนขาพเจ้าเป็นคนถดถอยเป็น
สมาชิกคนหนึ่งขอความกรุณาอย่างเดียวกัน ท่านประธานก็เป็นผู้ใหญ่ ท่าน
สมาชิกก็เป็นสมาชิกผู้มีเกียรติ เวลาจะพูดอะไรในสภาที่มเกียรติคุณชื่อใหม่
ใจเย็น อะไรก็อะไรอย่าพูดออกไปอย่างนั้น ถ้าพูดออกไปแล้วก็แก้ไม่
คด อันไหนใหม่ อันไหนพูดออก แล้วขยี้ ขยี้ว่าโน้น จะเขียนอย่างไร คือ
ไปขอให้คงแก้กันบ้าง เวลาพูดอะไรจะโกรธจะเคืองก็พูดพอประมาณ หน้า
แดงกหน้าแดง ว่าถ้ถ้ถ้ถ้ไป อย่าใช้คารุณแรงทองต้องฝ้าย ท่านสมาชิก
ไม่เสียหาย พูดเถียงกันทำไม ขอรับรองรายงานการประชุมทั้งหมดเรื่องกัน

นายอวด ทองโรจน์ (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าขอให้ตั้งมติว่า
ขอรับรองรายงานการประชุมหรือไม่ เพียงแต่ขอยกท่านประธาน
ขี้จะรวมเข้าแล้ว เพราะว่ามีคนเดียวเท่านั้น ขอให้ตั้งมติว่าขอรับรองราย
งานการประชุมหรือไม่

มติสมาชิกรับรอง
ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ตั้งมติแล้ว มีคนรับรองแล้ว
นายทองดี อสรารวิน (เชียงใหม่) : เทาหม ด.ด. ผู้มีเกียรติ
ผู้หนา ขอประธานโทษขออานาม ถ้คุณอวด ทองโรจน์ ได้เสนอขอให้ตั้งมติ
เมื่ถกน ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วย เพราะการถกถนย่นถกปรายเมื่ถกนยงไม่
หมดเหตุถถ

ประธานสภาผู้แทน : มี ประธานย่น ประธานคดขยี้แล้ว
ขอให้ตั้งมติ เขาไม่ได้พูดอะไรมาถ้มาถ้ใจความถ้สำคัญ เพราะระนั้นคุณ
จะพูดอะไรก็ไปถ้ขอเปิดอภิปราย

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ถ้าย่างนั้นผมขอเปิด
อภิปรายต่อไป ใครเห็นด้วยโปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อไปโปรดชุมนุม
มีสมาชิกยกมือ ๑ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นควรลงมติได้แล้ว โปรดชุมนุม
มีสมาชิกยกมือ ๒๔ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าลงมติแล้ว คือไปท่านผู้ใดเห็นว่า
ควรรับรองรายงานการประชุมตามระเบียบวาระนี้ โปรดชุมนุม

มีสมาชิกยกมือ ๑๔ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดชุมนุม
มีสมาชิกยกมือ ๒ คน

ประธานสภาผู้แทน : รับรองรายงาน ๑๔ ไม่รับรอง ๒ เป็นอัน
ว่าราชการผ่านไปแล้ว ต่อไปกระทรวง กรม กอง การค้าขายรถจักรยานยนต์
ของนายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ ตามกระทรวงคมนาคม

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ก่อน
ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ดังต่อไปนี้

ด้วยทางกรมรถไฟ กระทรวงคมนาคม ได้ขายรถจักรยานยนต์
เปิดออกไปให้สถานีต่างน้อย บางเดือนมี บรรทุกขายเปิดออกจากสถานี
ต่างเพียง ๒ คัน บาง ๓ คัน บาง ๕ คัน ทำให้สถานีต่างต่างนั้นได้นำ
เอาไปให้พ่อค้าขนส่งราชการเหนื่อย และน่าเสียดาย ให้โรงงานต่าง
ทำตุ๊กตาเครื่องเดียวเป็นอันมาก บรรดาเจ้าของโรงรถ และพ่อค้า
เปิดรถพวกนี้เดือดร้อน เพราะเงินงานไม่มีทุนหมุนเวียนหรือขายเปิด
จากชาวนา ทำให้ราคาขายเปิดของราษฎรชาวนาจังหวัดต่าง เชียงราย
ตกต่ำ คือ มีราคาเกวียนละ ๒๐๐ - ๓๐๐ บาท เท่านั้น ซึ่งในขณะ
เดียวกันราคาขายเปิดรถทางภาคอื่นราคาเกวียนละ ๕๐๐ - ๖๐๐ บาท เพราะ

๑. ๓๐ คย. เชียงใหม่ ๓ คย. และจ่ายบรรทุกเหมาหลังทัวไป ๖ คย. รวม
เป็น ๓๖ คย. คือฉนวนหนึ่ง การทักจ่ายอาจไต่คว้าใจเช่นนั้นเพราะทางตอน
อุดรครัดต ถึงเชียงใหม่เป็นทางตอนภูเขาดอกจวบบรรทุกได้บรรดณะ ๖ คย.
เท่านั้น ต้องเติมบรรดต้นค่างณะ ๓ บรรดจะจวบต้นค่างมาได้ ๓๐ หลัง
คือเดือน และที่ตามวาระจครัดสักเพื่อให้ออกแก่ความคองการท้อไม่นั้น ใน
ขณะกรมรถไฟกวดงพิจารณาอัย และกรมรถไฟกวดงพิจารณาเดินบรรด
รัดต้นค่างในทางตอนนอก ๓ บรรดพอเพิ่มการรัดต้นค่างให้มากกว่าที่เป็น
อัย ในขณะนั้นเอง

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เจียงราย) : การทักงานรัฐมนตรีช่วย
การกระทรวงคมนาคมได้บอกมาเมื่อก่อนนี้ ข้าพเจ้าเห็นวียงไม่ตรงกับความ
จริงนัก ในเรื่องนมพดกาคได้ติดต่อโรงเรียนมาขงข้าพเจ้าเอง ในเดือนหนึ่งได้รถ
๓ บรรทุกชาวเพอไม่กต เท่านั้น โดยมากไปใส่อย่างอหหมต ท้ายไปให้พอ
ความบรรทุกขวดขงไม่พอความจวบจนเทาท้ออัย ขอให้เพิ่มอกระไต่ท้อไม่ และ
ในเดือนมิถุนายนหน้าไป ๕ บรรดจวบงานได้จ่าย ๓ บรรดจวบจวบอัย ท้อได้
ไปรถขงให้ทราบด้วย

นายบุญ โสภณแก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
ตามทักงานที่เร่อังมาจวบเราขอแนะนำว่าเป็นความจวบจกตงในการจวบรถ
ข้าพเจ้าได้บอกตงอจะไต่เล่มให้ บดบรรดหนึ่ง การทักมอถอในเดือนมิถุนายน
นั้นทางกระทรวงคมนาคมไม่ได้รายจะเขือตมา เพราะอากานไม่ได้กาดใจอใน
เดือนหนึ่งจะจวบไปเท่าไร ข้าพเจ้าเพียงแต่เก็บคตจรถไต่คตจเขือตคต
พดจกถายน มีมากน แต่ในขณะหนึ่ง ๆ นั้นไม่ได้เก็บคตจรถ

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เจียงราย) : การทักงานรัฐมนตรีช่วย
เมกกัน แล้วจวบความเร่อคจจวบความกตงไป อัยอจะขอเรียนการทักมอถ
หตยคตมาท้อทางไรในการจวบจวบจวบ และไต่คานงตงคตมคตจวบจวบ
ปริมาณของจวบจวบจวบจวบจวบจวบจวบจวบจวบจวบจวบจวบจวบจวบจวบ
เพราะเหตุไต่ ทานจิงไม่ไห้ความจวบจวบจวบจวบจวบจวบจวบจวบจวบจวบจวบ

นายปฐุม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
 กอขบวนนี้จำเป็นจะขอรถด้วยอันหนึ่ง คือภายในจังหวัดความที่ทราบขยี้ คงตั้ง
 ว่าเขาได้ตั้งหลายในการทดลองแล้วแต่อาจตั้งความนั้นมากมายเพียงไร ในขณะ
 เราได้จัดให้คนเขาทำตามรถที่ทำได้ ก็ได้ ขอรถเพิ่มเติมชนิด ๕๐๐ คัน
 และในขณะนั้นก็ไปอีก ๕๐๐ คัน รวมเป็น ๑,๐๐๐ คัน ปริมาณของพ่อค้าที่ต้อง
 การมากมายภายในของเขนั้น ทางรถไฟพยายามอย่างนี้จะจ่ายรถบรรทุก
 ข้าราชการและชาวเปิดอกด้วยความเป็นธรรม แบ่งโควตาทางภาคอีสาน สำหรับ
 ขนข้าราชการ ๘ คันใหญ่ ชาวเปิดอก ๘ คันใหญ่ รวม ๑๖ คันใหญ่แล้ว เพิ่มอีก
 หนึ่งขบวนที่จะบรรทุกสินค้าต่าง ๆ ตามที่ท่านขอร้องมานั้น กระทรวงคมนาคม
 ก็จะพยายามจัดแจงให้ และหลักการจ่ายก็โดยทั่วเมื่อแรกนั้นแสดงว่าจ่ายชาว
 ข้าราชการเปิดอก นาคาต และนาเหือง และจ่ายแก่พ่อค้าที่มณฑลน้อยที่สุด เมื่อ
 เป็นอย่างนี้ทางกรมรถไฟจ่ายอย่างนี้ก็มีควมยุติธรรมอยู่แล้ว

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงใหม่) : ฐานะราคาขาราชการ
 จังหวัดเชียงใหม่ราคาเกวียนละ ๑๐๐-๑๐๐ บาท การขนส่งทางรถไฟไม่
 สะดวก ปีไหน ๆ ไม่เคยครบถ้วนเท่าปีไหน ๆ ไม่เคยครบถ้วนเท่าปีไหน ๆ คนทำนา
 ขายข้าวไปไม่พอซื้อเครื่องนุ่งห่ม ไม่ได้รับความสะดวกในการขนส่งทาง
 รถไฟ ตามความจำเป็นของราษฎรและพ่อค้าระหว่างเดือนพฤศจิกายน และเดือน
 ธันวาคมทุก ๆ ปี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้ โปรดกรุณาจ่ายค
 ให้พอกับความต้องการในปีต่อ ๆ ไปในฤดูเก็บเกี่ยวจะได้หรือไม่

นายปฐุม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
 ความจริงรถดี ในขณะนั้นมากเท่ากับก่อนสงครามแล้ว แต่ถงอย่างนั้นก็ยัง
 ไม่พอกับความต้องการของพ่อค้าและประชาชน เมื่อเป็นเช่นนี้ตามที่ท่านบอก
 ว่าจะราคาชาวเปิดอกในภาคเหนือเพียงเกวียนละ ๕๐๐-๖๐๐ บาทนั้น ข้าพเจ้า
 ได้เคยสอบถามผู้แทนราษฎรเหนือแล้วราคาเกวียนละ ๖๐๐-๗๐๐ บาท ขัดเท็จจริง
 ราคาน้อย ที่จะจัดการให้รถดี มาถึงเวลานี้จะได้หรือไม่ ข้าพเจ้ารับรองกับท่าน
 แสดงว่าจะจัดรถขบวนหนึ่ง

ประชาชนสภาผู้แทน : กระตุคือไปรองนายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์
เรื่องห้ามไม่ให้ทำสัญญาค้าขายกับญี่ปุ่น ตามกระทรวงพาณิชย์

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชิงราย) : ข้าพเจ้ารอดังกระตุ
ค่อนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ดังต่อไปนี้

๑. ในปี พ.ศ. ๒๔๘๒ ประเทศไทยได้ตั้งสินค้าประเภทใด เป็นจำนวน
เงินเท่าใด จากประเทศญี่ปุ่น และได้ตั้งสินค้าประเภทใด ราคาเท่าใดไป
ประเทศญี่ปุ่น

๒. ในปี พ.ศ. ๒๔๘๓ มีสินค้าประเภทใดบ้างที่ห้ามไม่ให้ส่งไปขายยัง
ประเทศญี่ปุ่น และห้ามสินค้าประเภทใดจากประเทศญี่ปุ่นเข้ามาบ้าง เพราะ
เหตุใดจึงห้ามสินค้าประเภทนั้น ๆ

๓. เมื่อห้ามสินค้าประเภทนั้น ๆ แล้ว เหตุใดจึงปล่อยให้สินค้าประเภท
นั้นออกไปนอกประเทศ และเข้ามาจำหน่ายในประเทศไทยได้ การพิจารณา
อนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ พศกานำสินค้าออกนำสินค้าเขาในประเภทที่ห้าม
หลักเกณฑ์อย่างไร

๔. คำสั่งห้ามแบบตักปิดตักเปิดเช่นนี้เป็นเหตุให้บรรดาพ่อค้าประชาชน
พากันเข้าใจผิดคิดว่าได้เกิดมีการคอร์รัปชันในการอนุญาตนำสินค้าประเภทของ
ห้ามเข้าออกประเทศ ซึ่งเป็นการเสียหายต่อชื่อเสียงของกระทรวงพาณิชย์และ
รัฐบาลนี้ เมื่อจะออกคำสั่งห้ามสินค้าประเภทใด ขอให้ได้มีประโยคที่ว่า
“เงินแต่รัฐมนตรีว่าการหรือช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์อนุญาต” จะได้หรือ
ไม่ คือเมื่อจะไม่ให้สินค้าประเภทใดก็หาเหตุขาดไป ไม่ใช่พ่อค้าคนหนึ่ง
นำออกมาเขาได้ ส่วนอีกคนหนึ่งไม่ได้รับอนุญาต เช่นนี้เป็นกรณีใดก็ตาม
และเกิดการคอร์รัปชันได้ โดยง่าย

พลตรี เภา เพ็ญโรจน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
พาณิชย์ : กระทรวงพาณิชย์ขอตอบ ข้อ ๑ ในพ.ศ. ๒๔๘๒ ประเทศไทย
แลกเปลี่ยนสินค้ากับประเทศญี่ปุ่นดังนี้ ก. สินค้าที่ส่งออกไปญี่ปุ่น มีราคา ไม่ถึง

หนังสือ เปิดคลัง นน เกตอ ครัว แรตเตค แป้งมันดำประทัด ป่านรามี่เตงา
ราคา คิดเป็นเงิน ๓๗,๒๗๒,๗๓๗ เหรียญอเมริกัน หรือเท่ากับ ๓๔๕,๔๕๖,๗๕๓ บาท

ข. สินค้าเรามาจากญี่ปุ่นมีเครื่องอุปโภคบริโภค ไฟ ฟ้า เครื่องเคาะ
เครื่องกระเบื้อง เครื่องแก้ว เครื่องอลูมิเนียม เครื่องไฟฟ้า เครื่อง
ก่อสร้าง เครื่องจักร เครื่องยนต์ เคมีภัณฑ์ประเภทเคสคิด คิดเป็น ๓๔,๒๗๖,
๕๔๖ เหรียญอเมริกัน หรือเท่ากับ ๒๗๕,๕๓๐,๗๑๖ บาท

ตอบข้อ ๒. ใน พ.ศ. ๒๔๘๓ และปกอน ๆ ทั่วไป สินค้าใดที่ห้ามส่ง
ออกไปยังประเทศอื่น ๆ กับสินค้าใดที่ห้ามนำเราจากประเทศอื่น ๆ ก็ห้ามส่งออกไป
ไปรษณีย์เรามาจากญี่ปุ่นโดยเช่นเดียวกัน มีใดห้ามเป็นพิเศษสำหรับประเทศ
ญี่ปุ่น

สินค้าควบคุมของเรา จะส่งออกในขณะนี้มีปรากฏ ในพระราชกฤษฎ
ีกาหลายฉบับ ตามประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาฉบับต่าง ๆ และกระทรวง
พาณิชย์ ได้ประมวลไว้ในหนังสือพาณิชย์สงเคราะห์ หน้า ๑๕ ถึง ๑๖๒ แต่
ไม่มีการขยาย ซึ่งไม่จำเป็นมาช้านาน

ตอบข้อ ๓. สินค้าห้ามของเราจะส่งออกนั้น ตามปกติเป็นการห้าม
ทั่วไป ไม่มีการผ่อนผันอนุญาต แต่มีความจำเป็นบางขณะและบางโอกาส
โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

๑. ทุกครั้งที่จะออกพระราชกฤษฎีกาควบคุมสินค้าใด ก็ได้ประกาศให้
ผู้ควบคุมสัญญาหรือขออนุญาตก่อนแล้ว นำมาแสดงภายในกำหนดเวลาจาก
เมื่อเจ้าหน้าที่เขตรัฐ เห็นว่าแน่นอนและเป็นความจริงแต่ก่อนอนุญาต

- ๒. สิ่งที่ต้องการควรขออนุญาตสำหรับใช้เอง
- ๓. สิ่งของส่วนตัวของทุก ๆ คนเมื่อจะนำออก หรือนำเข้ามาในกรณี
ย้ายภูมิตำเนา หากไม่เกินสัมภาระก่อนอนุญาต

๔. สิ่งควบคุมต่าง ๆ สำหรับประเทศเรา บางสิ่งเหมาะแก่ชายแดน
แห่งหนึ่ง แต่ไม่เหมาะสำหรับชายแดนอีกแห่งหนึ่ง จะเหมาะในบางโอกาส

ไม่เหมาะในบางโอกาสเช่น กระทรวงพาณิชย์ ก็ได้พิจารณาความ
เหมาะสม เช่นพื้น ถ่าน

๕. สิ่งที่ต้องควบคุมต่าง ๆ มีผู้ค้าเข้ามาเพื่อจำหน่ายออกในบวการค้าของเอง
ก็ต้องอนุญาตให้นำออก เช่นวางห้ามนำกระดองไปจำหน่าย แต่เมื่อผู้ค้าเขา
นำกระดองของเขาเข้ามาเพื่อจำหน่ายของเขาออกไปเช่นนี้ ก็ต้องอนุญาต
มีผู้ค้านำสินค้าเข้ามาในประเทศเพื่อประโยชน์พิเศษ แต่ขอขออนุญาตส่งออก
ไปเช่นนี้ก็ต้องอนุญาต เพราะเราได้ค้าขายประติษฐุ และเป็นการค้าตั้งเดิม
ประติษฐุกรรมในประเทศ เช่น นำเพชรอมนะเกดอ เครื่องถม เป็นต้น

๖. เราควบคุมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ แต่กจัดแบ่งโควตา
ให้แก่ทางรถไฟ เพื่อนำเขาได้ตามโควตา จึงต้องมีกฎอนุญาตชนทุกครั้ง
ที่นำรถเข้าเฉพาะรถที่ควบคุมนี้ ผู้ค้า ประชาชนทุกคน หากสามารถจะตั้ง
รถจากต่างประเทศโดยตรงได้เพื่อนำไปใช้เองก็ไม่ต้องขออนุญาตให้

๗. ข้าราชการไทย และนักเรียนประจำอยู่ในต่างประเทศ ขอนำสิ่งของ
ไปใช้ส่วนตัวหรือญาติจะส่งไปให้ เมื่อเป็นจำนวนไม่เกินสัมภาระที่อนุญาต

๘. นำมันนะพราวกัดใบงัดโควตาเพื่อให้โรงเรียนเขื่อนน้ำผ้น ซึ่งมีอยู่ก่อน
แล้วได้ดำเนินการต่อไป

ตอบข้อ ๕ ที่ท่านถามว่า ในพระราชกฤษฎีกาควบคุมสินค้า จะ
ตัดประโยชน์ที่สมควรว่า "เว้นแต่รัฐมีมาตรการหรือขอยุติการ
กระทรวงพาณิชย์อนุญาต" ออกเสียจะได้หมดไม่นั่น ขอเรียนว่า ไม่ควรจะตัด
ข้อควรนำออก เพราะจำเป็นต้องออกใบอนุญาตตามเหตุผลที่เรียนแจ้งมา
ดังในข้อ ๓ ข้างต้น

ส่วนที่ท่านว่า คำสั่งห้ามแปดกบ็ดตกเปิด เห็นเหตุให้ประชาชนเข้า
ใจมีคดีเกิดมคอกรประชาชน ขอเรียนแจ้งว่า

๙. เมื่อจะมีกฎเกณฑ์ใด อนุญาตพิเศษอะไร ก็ได้ประกาศให้
ประชาชนทราบทุกคน

นอกจากนั้นในทางปฏิบัตินี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
มิได้พิจารณาอนุญาตตามตัวเกณฑ์ กล่าวคือใบอนุญาตให้ดำเนินการค้าในกรณี
การค้าต่างประเทศ อธิบดี กรมศุลกากร ข้าราชการกรมศุลกากรไทย ๓ คนเป็น คณะ
กรรมการพิจารณาเห็นสมควรหรือไม่ อธิบดีพิจารณาเห็นสมควรหรือไม่
ชอบหรือไม่ เป็นชนิด ๓ แล้วปิดกระทรวงยังพิจารณาถึงความเห็นเป็น
ชนิด ๓ ในที่สุดรัฐมนตรีจึงสั่งเป็นชนิด ๔ เมื่อส่งไปจัดพระราชบัญญัติ
โดยชี้แจงแก้ไขได้สัก ในเมื่อคนเห็นว่าได้ รับความเป็นธรรม

ท่านจะเห็นได้ว่า ผู้ใหญ่คนน้อย และผู้น้อยก็คนผู้ ไทย เป็นทาง
คุ้มกันทางต้องฝ่าย เห็นว่าจะไม่ค่อยชอบ

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงใหม่) : ตามที่ทางรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงพาณิชย์ ได้ ชี้แจงมาเมื่อครั้ง น. จะเห็นได้ว่าหลักการของทาง
คณะกรรมการร่างกันรวม ชาวเขาได้ส่งถามบรรดาพ่อค้าที่คิดค้าต่างประเทศ
หลายราย เขาบอกว่าการค้าของไทยไหวตัว เพราะกำลังของทางเดียวราคา
เดียวราคาสูง ก็ส่งทางให้ ต้นค้าประเภทใดก็ตามเขา ต้นค้าประเภทนั้น
ขึ้นราคา ถ้าเปิดเสรีต้นค้าประเภทนั้นลดลง นอกจากนั้นชาวเขายังทราบ
ข้อความพอความารราคาต้นค้าบางประเภท เพื่อต้องการขายต้นค้าของเขา
กระทรวงพาณิชย์ขอให้กระทรวงพาณิชย์ออกคำสั่ง ห้ามมิให้ ต้นค้าประเภท
นั้นเข้ามา เมื่อกระทรวงพาณิชย์ได้ออกคำสั่งห้ามมิให้ ต้นค้าประเภทนั้น
เข้ามา พ่อค้าคนกลางต้นค้าใครก็ตามโดยชนวนค้า แต่รวบรวมกันทุก
แต่ออกเรื่องหนังสือออกคำสั่งห้ามกระทรวงพาณิชย์ ในเรื่องต้นค้าราคา พ่อ
ค้าตั้งห้ามราคาเข้ามาพ่อค้าที่ส่งออกมาได้รวบรวม ในเมื่อมาตลาดนั้นขาด
ตลาด อยากจะทราบว่าการส่งกระทรวงพาณิชย์โดยปิดเดียวเปิด คนนั้นได้
อนุญาต คนนั้นไม่ได้ใบอนุญาตนั้นจะทำให้การค้าทอนไหวหรือไม่ เป็นการเคียด
ร้อนต่อราษฎรที่ค้าของของฝรั่งหรือไม่

พลตรีเพี้ยรเล็ก บริรักษ์ทัยทศกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
พาณิชย์ : คำสั่งกระทรวงพาณิชย์ไม่ได้สั่งปิดต้นค้า ได้ให้ต้นค้าจาก

ประเทศญี่ปุ่นเข้ามา กระทรวงพาณิชย์ทราบว่าเป็นการตกลงซื้อขายระหว่างพ่อค้า ให้พ่อค้านำสินค้าต่าง ๆ กลับคืน เพราะฉะนั้นกระทรวงพาณิชย์จึงได้ประกาศและแจ้งให้ทราบ และข้าพเจ้าอยากจะอ่านประกาศของกระทรวงพาณิชย์ ให้ท่านได้ทราบข้อใดข้อหนึ่งคือผมพบหลายฉบับของชาวต่างประเทศที่กระทรวงพาณิชย์จะงดการส่งออกใบอนุญาตตั้งสินค้าจากประเทศญี่ปุ่นทุกชนิด เป็นของหลายเดือน เป็นเหตุให้เกิดความเข้าใจผิดในองค์การค้าต่าง ๆ ไป บางทีพ่อค้าจะไม่ออกใบอนุญาตให้ สินค้าขายอย่างน้อยงาน เช่นผักจะวิ่งมีหมักคองเป็นตัวอย่าง ซึ่งไม่ตรงกับความเป็นจริง กระทรวงพาณิชย์ จึงเห็นเป็นการสมควรที่จะแจ้งให้ทราบโดยทั่วกันว่า ตามหลักแห่งสัญญาเราจะตั้งสินค้าจากญี่ปุ่นไม่ได้โดยมีของเสียเงินตั้ง ในปริมาณเท่าเทียมกับราคาสินค้าที่ญี่ปุ่นขอจากเราเท่านั้น โดยเหตุนี้กระทรวงพาณิชย์จึงจำเป็นต้องระมัดระวังให้สินค้าเข้ามาจำนวนมากเกินขีดที่ตั้งค่าออกของเราที่ส่งไปญี่ปุ่น ในขณะที่เครดิตของเราหมดอายุ ไม่มากนัก จึงเป็นการจำเป็นที่จะต้องเลือกเฟ้นสินค้าให้ส่งเข้ามาตามระยะเวลา สินค้าใดที่มีขยต้นคดงดแต่ ก็เห็นควรให้รอไว้เพียงระยะเวลาหนึ่งขณะหนึ่ง สินค้าใดที่ยังไม่มากนักจะออกใบอนุญาตให้ส่งเข้ามาได้ทันที ทั้งนี้เนื่องจากจะเป็นการประหยัดเครดิตของเราเอง ยังจะมีผลการรื้อฟื้นความดีต้องให้ขาดทุนด้วย

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เขยงวราย) : ข้าพเจ้ายังสงสัยในคำสั่งห้ามสินค้าบางประเภทของท่าน เพราะสินค้าบางประเภทบางรายก็ขออนุญาตไปก่อน บางรายก็ขอทีหลัง แต่การขออนุญาตทีหลังได้รับอนุญาตก่อนหมดอายุ บางรายก็ขออนุญาต บางรายก็ไม่ขออนุญาต เช่นเรื่องไม้ คนได้รับอนุญาตไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย เรื่องเช่นนี้มีการร้องเรียน เพราะมีการผูกขาดผูกพันกัน ๒. เกิดจากกฎระเบียบ

พลตรี เภา เพียรเลิศ บริรักษ์เทยทชกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ : ข้าพเจ้าอยากจะแจ้งเรื่องไม้ ๒ อย่างเด่นชัดท่านผู้มาเถรคือถ้าผู้เอกชน เมื่อห้ามไม้ให้ส่งไม้ข้างออกนอกประเทศกระทรวงพาณิชย์ทำเหมือน

ททกรง ประกาศให้จรรยาว่าพ่อค้าผู้ใดมีข้อสัญญาจะผูกพันกับต่างประเทศให้
นำมาซึ่งแรงศอกเจ้าหน้าที่ ถ้าเจ้าหน้าที่เห็นเป็นความจริงก่อนผูกให้ทำตาม
สัญญาอัน เป็นของตกลงหาไม่ถูกของต่อกระทรวงพาณิชย์ เพราะฉะนั้น
พ่อค้าที่ส่งออกไปได้ เมื่อได้ประกาศควบคุมสินค้ามาแต่แรกแล้ว ก็ผูกพันได้
ทำสัญญาการค้าประเทศผู้ผลิตแล้วก็ไม่อย่างใด ตามจำนวนผูกพันแล้ว
ข้าพเจ้าขอปฏิเสธว่าไม่เคยอนุญาตผูกพันออกไปก่อนเป็นอันขาด

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (ชื่อย่อ) : กระทรวงพาณิชย์เคย
กล่าวหาห้ามหรือไม่ห้าม เพราะส่งเงินตราไว้แต่เปลี่ยนสินค้าต่างประเทศ
ไม่ ให้เสียเปรียบกัน และเมื่อความจำเป็นอะไรต่ออะไร ซึ่งนั่นเป็นแค่
เพียงหูกการค้าเท่านั้น แต่การผูกพันเป็นไปคนละทาง ท่านทราบหรือไม่ว่า
พ่อค้าไทยเสียเปรียบพ่อค้าต่างประเทศอะไรในเวลาที่ติดต่อกับต่างประเทศ เช่น
ทุกสิ่งทุกอย่างนั้น พ่อค้าต่างประเทศเช่นเดียวกันด้วยตั้งไป ตั้งแต่พ่อค้าไทย
ไม่มี และเงินตราต่างประเทศเป็นเงินต่างประเทศคนกระทรวงพาณิชย์เอา
เงินตราต่างประเทศไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ ทุกอย่างพ่อค้าไทยได้
รับเงินตราต่างประเทศเข้าแล้วแต่ไม่รับเงินตราไปโดยตรง ส่งเงินฝากต่างต่าง
เข้ามาเช่นเดียวกับในต่างประเทศไว้แล้วให้ตัวแทนของเขาส่งเข้ามา เช่น
พ่อค้าไทยจึงเสียเปรียบพ่อค้าต่างต่าง เมื่อเป็นเช่นนี้ทางรัฐบาลแสดงว่าจะ
ช่วยเหลือพ่อค้าไทยนั้น กระทรวงเห็นได้หรือไม่

พลตรี เภา เพ็ญเศศ บรรณานุกาญจน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
พาณิชย์ : จะทำอย่างไรก็ได้ที่จรรยาว่า ข้าพเจ้าให้คนหนึ่งไม่ให้คน
หนึ่งกล่าวหาว่าข้าพเจ้าคอร์รัปชัน ข้าพเจ้าช่วยคนใดไม่ช่วยคนอื่นจาก
คอร์รัปชันท่านผู้ถามว่า

อีกประการหนึ่งท่านกล่าวพ่อค้าขายตั้งไปแล้ว ทางกระทรวง
พาณิชย์เอาเงินตราต่างประเทศไปนั้น ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าจะหาความอย่างไร
พ่อค้าคนนั้น ถ้าไปผูกพันแล้วกระทรวงพาณิชย์ไม่ได้เก็บได้ ผู้ที่นำ

สินค้าไปขายต่างประเทศก็ต้องนำส่งธนาคารประเทศไทย ก็เป็นไปตามรัฐ-
ธรรมนูญที่เราเป็นอยู่

ประธานสภาผู้แทน : พระที่เข้าไปของคุณใหญ่ เจ้าของไม่อยู่
ไม่ได้มอบให้ใคร คือไปของคุณพรมมา เรื่องสถานการณ์ประเทศชาติ
ถาษา นายกรัฐมนตรี

นายพรมมา แคนวงศ์ (กาฬสินธุ์) : ก่อนที่ราชเจ้าจะตั้ง
กระทรวงตามท่านนายกรัฐมนตรี ข้าพเจ้าใคร่ขอร้องจะขอทราบเรียงว่าก่อนอื่น
ข้าพเจ้ามิได้มีเจตนาที่จะตั้งตัว เอาความมั่งมีมาจำหน่ายการค้าขายของประเทศ
แต่ขอว่าข้าพเจ้ามีเจตนาเป็นท้องประเทศชาติเป็นอย่างยิ่งคงตั้งกระทรวงตามท่านนายก
รัฐมนตรีมีหรือความคืบไป

๑. เป็นที่ทราบกันทั่วไปอยู่แล้ว ถึงความเป็นสิ่งที่ดีแต่สิ่งใดก็ตาม
โดยปัจจุบันนี้ ได้แยกเป็น ๒ ส่วน คือ ประชากรไทยแต่ละคนมีเงิน ๑๕-๒๐ บาท
ทุกประเทศที่ไปลงทุน ๑๐-๑๕ บาทแล้วแต่จะรับเงินคืน ๑๐-๑๕ บาท
ไม่เอาเหลื่อมเองไหม ท่านใดจะรับเงินค่านี้รับแล้วหรือไม่

๒. ไทยเรามีพระมหากษัตริย์ปกครองโดยมีรัฐธรรมนูญเป็นธรรมนูญ
ทุกความมายังประเทศเราเกือบทุกด้าน ทั้งที่ได้ออกคำสั่งมณฑล ๑๑ เดือน
กองทหารเกณฑ์มีขนาดประมาณ ๑๒,๐๐๐ คน โดยที่เรามีศาลอาชญากรรม ศาล
ชายแดนของเรา คือศาลอาชญากรรม เรื่องพวกนี้ศาลทหารไปของกองให้เป็นที่
ดูใจของชาวไทยไปทั่วแล้วเรื่องอื่น ๆ อีก ท่านใดได้เตรียมการ
ขึ้นซึ่งกันไปในเรื่องเหล่านี้

๓. เนื่องจากเหตุการณ์การโยกย้ายเมืองหลวงมา ทั้งในกาพย์เมืองและ
การตั้งเมืองขึ้นกับคุณความดีที่เราไปรับของเจ้าเมืองก็ตั้ง เป็นที่ทราบกันดีของ
เจ้าตั้งต่าง ๆ เหล่านี้จนมาคือเรา เราจะต้องมีความรับผิดชอบประเทศไทย ท่าน
นั้นไปขายทั้งค่าเงินทั้งการตั้งของเมืองต่างไป

ข้าราชการของรัฐบาลฝ่ายบริหาร ซึ่งทำงานโดยซื่อสัตย์สุจริต เขาก็หาเขาได้
 ฟังมานั้น ก็ขโมยในเหตุด้านประการนี้คือ ๑. ภัยแห่งความอดอยากยาก
 กัน ถ้าหากภายในประเทศไทยรัฐบาลนั้นใจดีต่อหรือว่า ประชาชนพลเมือง
 คนไทยทุกคนไม่มีมีความอดอยากยากกัน แต่ดูถ้าหับข้อ ๒ ถ้าหากความ
 ปรองดองสามัคคีกัน ข้าพเจ้าได้ทราบแน่แท้ บัดนี้บัญญัติ แห่งรัฐธรรมนูญ ซึ่ง
 ได้บัญญัติไว้ว่าคนไทยทุกคนไม่จำเหนือ ได้ ทรัพย์สินออก ทรัพย์สินตก และภาค
 กลาง ต่างเป็นแล้วแต่เนื้อเชื้อไฟเป็นประเทศหนึ่งประเทศเดียวกัน แม้บทบัญญัติ
 แห่งรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ในตัวบทเช่นนี้แต่ก็ก็ตาม แต่เท่าที่สังเกตมา ข้าพเจ้า
 เห็นว่าเรื่องการแบ่งภาคหรือการที่ชาวชนานามว่า อย่างนั้น อย่างนี้ เป็นต้นว่า
 ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคอีสาน เขาไม่ได้เรียกกันว่าไทย บางคนจะตั้ง
 รวมทางรัฐบาลได้ทราบกันหรือในหรือของมด การที่แบ่งแยก ภาคอีสาน ภาค
 เหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก เช่นทางรัฐบาลได้ทราบบ้างหรือ
 ไม่ เมื่อได้ทราบแล้วเช่นทางรัฐบาล มีนโยบายที่จะจัดการป้องกันหรือ
 ปรามปรามความเข้าใจผิดในท้องที่อย่างไรบ้างหรือไม่ แต่ดูถ้าหากข้าราชการ
 ทบบริหารงานล้นทุกอัน เขาก็ได้ทราบแต่เพียงประชาชนพลเมืองซึ่งเกิดมา ทาง
 รัฐบาลจะจัดการปรามปรามเรื่องข้อว่ปรนทเกิดอันแก่ฝ่ายบริหาร แล้วทาง
 รัฐบาลจะปรามปรามเช่นขอแต่ดกมอดมากมาขายของ รัฐบาลจะจัดการ
 ภาหุรวมปรามปรามให้สำเร็จหรือส่งมอบมอบ หรือมีระเนนทให้ลดน้อยลง
 ลงจะดีหรือไม่ หรือทางรัฐบาลจะไม่ทราบ

จอมพลแปลก พิบิตสงคราม นายกรัฐมนตรี : ข้อต่อมาคือ
 ว่าในเรื่องการเตรียมตัวช่วยอาชญาชนที่ตามผู้มดเหตุหนึ่งตามอาชญากรได้เตรียมภาค
 อื่นอย่างอื่น เรื่องทางรัฐบาลได้พยายามที่จะจัดหาอาชญากรมาเท่าที่ทางประเทศ
 เขาจะขายให้ได้ แต่ดูก็ตามกำลังงบประมาณที่ทางรัฐบาลได้มอบให้ ในข้อ
 เกือบปีแล้วเหตุที่จะเกิดคอมมิวนิสต์ ทางใต้ของมาชดวยประเทศในที่สุดก็ตาม
 ว่าทางรัฐบาลหวังดีว่าประชาชนนั้นไม่มีความอดอยากหรือ ความจริงในเรื่อง
 ความอดอยากของประชาชนนั้นขอมาคงแต่ก่อนพุทธศก ๒๕๐๐ อดอยากกันน้อย

บางแคว่อาจจะมีมากหรือน้อยนักเป็นข้อปัญหาหนึ่ง แต่สำหรับประเทศไทยเรา
 ในเวลานั้นละในเวลาข้างหน้า ทางรัฐบาลก็รับรองว่าประชาชนจะไม่มีความอด
 หนายถึงกับอดตายด้วยการอดหยากอย่างในประเทศที่เราได้ประคับประคองนั้น เกี่ยว
 กับภารกิจของที่ท่านจัดตั้งว่าในการปกครองแบ่งภาคเป็นภาค เชื้ออย่างนั้น
 อย่างนี้ อาจจะเป็นสาเหตุให้เกิดความแตกความสามัคคีแตกร้างกันในระหว่าง
 ภาค ในระหว่างราชอาณาจักรไทย ในเรื่องนี้ทางรัฐบาลก็ได้คำนึงถึงอยู่
 เหมือนกัน แต่ว่าในเรื่องการแบ่งภาคนี้เป็นเรื่องการแบ่งภาคในเรื่องเกี่ยวกับการ
 การปกครอง และแต่ก็ได้เรียกภาคต่างๆ เหตุอันว่าภาคภายใน ชื่อว่า ภาคใด
 ตั้งแต่ในครั้งโบราณกาลแล้ว แต่จะเรียกชื่อภาคซึ่งมีสมัยหนึ่งนั้นทางรัฐบาล
 ก็ได้พยายามในคำแรงตักเตือนให้หายไปตามลำดับ ในส่วนที่เกี่ยวกับราชการ
 ในการปกครอง ในเรื่องการปกครองทางรัฐบาลก็ทราบด้วยดีอยู่แล้ว แต่ก็จะ
 ปราบปรามไม่ให้มีการกบฏขึ้นโดยนัยยอมไม่สามารที่จะทำได้ มีคนก็ยอม
 จะมีการคิดโกงกันเป็นลำดับเป็นธรรมดา แต่รัฐบาลก็พยายามจะปราบ
 การทุจริตของข้าราชการให้เบาบางลงไปตามลำดับ พร้อมกับด้วยการแก้ไขใน
 เรื่องการครองชีพและรายได้ของข้าราชการตลอดจนให้ครอบครัวมั่งคั่งขึ้น ก็เชื่อ
 ว่าการทุจริตจะลดน้อยถอยลงไป ข้าพเจ้ายินยอมเป็นตลิ่งของข้อนี้
 ซึ่งได้เรียนให้ทราบแล้วว่า บรรดาเงินรายได้ของรัฐบาลทุกบาททุกนัยยอมผ่าน
 จากมือข้าราชการ เพราะฉะนั้นเงินของงบประมาณในปี ๒๔๖๐ ก็ ๖๐๐ ล้าน
 ในปี ๒๔๖๑ ก็ ๖๖๐ ล้าน ในปี ๒๒ ก็ ๖๖๐ ล้าน และในปี ๒๔๖๒ นี้ เรา
 ก็คาดว่าจะมีรายได้เพิ่มขึ้นเกินกว่า ๖ พันล้านบาท เพราะฉะนั้นเห็นได้ว่า
 ข้าราชการของเรามีความบริสุทธิ์ที่ เหนือกว่า ความดีจริง ๆ จนตามลำดับ
 ต่อไปละประชาชนจะหมดไปเจ้าผู้ระบอบเดิม

นายพรหม เคนวงศ์ (ภาพสันธุ์) : ตามที่ทางรัฐบาลได้
 อนุญาตอบขแรงข้าพเจ้าดำรงหนังสือภาคนี้ ข้าพเจ้าก็ขอยกจะขอซักถาม
 ท่านว่าทางรัฐบาลต่อไป สำหรับเรื่องภาคการที่ท่านพูดถึงเรื่องการแบ่งภาค

ทางประวัติศาสตร์ทางปกครองนั้นยังไม่ตรงกับความหมายของข้าพเจ้าที่ได้ตั้ง
 ใจตาม ความจริงตามความหมายของข้าพเจ้านั้นหมายถึงบุคคลบางหมู่บางเหล่า
 เท่าที่ได้เข้าใจกันทุกคน ยกตัวอย่างข้าพเจ้าเป็นผู้แทนภาคอีสานโดยเฉพาะ
 อย่างจังหวัดกาฬสินธุ์ ได้เข้ามาทำงานอยู่ในกรุงเทพฯประมาณครึ่งปีเศษ
 ของประทวนไทย ข้าพเจ้าได้ไปตามถนนหนทาง ไปตามกลุ่มชนบางหมู่ ไปเข้า
 ในสังคมชนบทหรือสังคม ได้รับความประณามหมิ่นเหยียด ของประทวนไทยอยู่บ้าง
 หนาน ข้าพเจ้าต้องใช้คำศักดิ์สิทธิ์เขาใช้พูดกัน บางคนบอกด้วยวาจา
 บางคนบอกด้วยใจคน นรกคืออย่างภาคอีสานที่เขาเรียกกันบ่อยๆนั้น และ
 กิจการงานบางสิ่งบางอย่างที่เขาได้กระทำไป เป็นคนวาประคบประมุขอย่าง
 กติ หรือเป็นคนที่เขาเรียกว่าเขาเรียกกัน เป็นคนวาทางวัดหรือทางพุทธ
 ศาสตร์ภาค ข้าพเจ้าได้ทราบจากพวกเหล่านั้นว่าทางวัดบางวัดไปทรงกระทำการ
 รับพระภิกษุสามเณรในภาคอีสานเข้ามาอยู่ รวมถึงพระภิกษุด้วย มาอยู่เป็น
 คนวาจำนนวนหลายหนานเข้าไปอีกบางหรือผิดบางเล็กน้อย น้อยๆ พวกนี้เขาพูด
 งานจะตายบางน้ออย่าง พอเห็นวาหนานแถมหมิ่นเหยียดอย่างได้ใจเห็น ถึงว่า
 ใจเขาตงไป เขามาเดาว่ามาแถมข้าพเจ้าได้ประสพกับหมิ่นเหยียดของพวก
 เขง โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคอีสาน เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วทางรัฐบาลควรจะ
 จัดการสิ่งเหล่านี้ และจะไม่ไร้อาภาคอีสาน ภาคเหนือ ภาคอีสาน ภาค
 บางแห่งที่เขาได้รับคำขอร้องน้อยใจเช่นนี้ ไท่ สดเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
 จะได้หรือไม่ นี่เป็นภัยสำหรับระนามาข้างหน้า และภัยอย่าง
 หนึ่งสำหรับข้าราชการบางคน รัฐบาลจะพยายามกำจัดคอมมิวนิสต์อย่าง
 ข้างนี้หรือจะรีบไปชนเขาที่ข้าพเจ้าได้เห็นว่า ข้าราชการที่กลัวคอมมิวนิสต์
 หนานได้ส่งกรรมตัวไปส่งมอบตน กรรมกรรมนั้นส่งมอบตนแล้วพวกพวก
 ช่าง แต่ความผิดความผิดเขาจะยกโทษให้หรือไม่ และนอกจากนั้นยังมีสิ่ง
 ให้ข้าราชการผู้เหล่านั้นไปนการรับส่งมอบตนแล้วอย่างนั้นอย่างนั้น ไม่ต้อง
 กัดมัด นอนนั่งนอนๆ ก็หาไปเอง หรือมีสิ่งสำหรับของข้าพเจ้าเอง

เรื่องควบคุมกฎหมายข้าราชการทุกยศชั้นข้าพเจ้าคิดว่าดังเดิมน่าจะให้
 เจ้าหน้าที่ซึ่งรองตามกฎหมายจะได้อบรม โดยไม่ให้กรรมการสอบฉว
 กรรมการสอบฉวเป็นรองจนยกลงหากเดี๋ยงออกอย่างหนึ่งเวลานึงเชิญกระทู
 ของข้าพเจ้าเข้าดูสัก ๑ สถานการณ์แห่งประเทศชาติก็ขมขื่นแห่งการสงคราม
 ไตรเบ็ดซึ่งตเถาหดเหือดเหาะได้ ทางการรัฐบาลของเราประเทศไทย
 นึ่งข้าพเจ้าเป็นท่วงนักเป็นท่วงหมา คือถ้าเราเป็นประเทศน้อย ประเทศ
 ด้วง ๆ เมื่อเราทำสงครามเช่นนี้ ถ้ารบประเทศไทยของเราทางรัฐบาลมี
 นโยบายที่จะจัดการสงครามตัวเป็นกลางจะจัดการอย่างไรบ้างหรือไม่

จอมพล ป. เพ็ญสงคราม นายกรัฐมนตรี : ถ้ารบข้อแรกทักตาม
 ถอดถอนการเรียกข้อบุคคลในภาคต่าง ๆ ให้ผิดแยกไปจากเชื้อชาติไทย
 และทหารตั้งน้อยออกน้อยไว้ รัฐบาลขอแต่คงความดีใจด้วยแต่ทางรัฐบาล
 ไม่มีควมปรารถนาเช่นนั้น เพราะว่าท่านดำริกับผู้มีเกียรติไม่เคยถูกคณะ
 รัฐบาลแต่คนเดียวใดก็ตามเรานั้น ถึงแม้ว่าจะมีประชาชนกต่างบ้าง
 ก็เป็นดั่งนั้น อย่างเรียกความรัฐบาลได้ขอให้กระทรวงมหาดไทยอบรมฯแจ้ง
 ตั้งข้อให้เลิกพูดกระเทือนข้อบุคคลในภาคต่าง ๆ ของเราต่อไป

นายตงยศอรัญ นนทชอเรือนวาจกทหาชยทุกฉฉน คือความความดำ
 ขนคนผู้บังคับบัญชาจะคงไม่สอบฉวจนเมื่อเมื่อเมื่อ และเมื่อผู้บังคับ
 บัญชาสอบฉวได้ความว่าราชการผู้ใดมีความทุจริต จะตั้งขึ้นศาลได้ตั้ง
 ให้ตำรวจซึ่งเป็นเจ้าพนักงานสอบฉวหรือทนายเอกชนจัดการต่อไป และเวลาน
 ทางกรมตำรวจเงินแผ่นดินก็ออกไปตรวจทหารแห่ง เพราะว่าได้รับงบประมาณ
 เพิ่มขึ้นมากมาย สักว่าใครไทยกัน ได้ตั้งตรวจศาลเป็นจำนวนมาก จนไป
 ความดำดับแต่ความผิดคนเป็นความผิดบ้าง ๆ ที่ไปตรวจพบจน แต่ข้อที่บรอง
 ว่าทางรัฐบาลได้พยายามจะปราบปรามคอร์รัปชันให้หมดไปครบถ้วน

เกษมคงปญหาเรื่องเกาหลี ทางรัฐบาลก็ได้เอาใจใส่ในเรื่องนี้ และ
 ได้รับรายงานจากเอกอัครราชทูตที่สหรัฐอเมริกา แต่เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ใน
 ปัญหาซึ่งจะคงพิจารณาต่อไป เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลถ้าใครจะพิจารณา

รัฐบาลจีนใหม่ยิ่งกว่ารัฐบาลเขาได้ ซึ่งเรากรุณาอยู่ แต่จ๋าไม่ด้มมรณ ถ้าเราจะไปคำนึงถึงว่าเรามีระเบียบเศรษฐกิจไปในทางคอมมิวนิสต์ ก็เป็นเรื่องภายใน จึงอยากจะทราบเรื่องถามว่า ในเมื่อท่านไม่ล่อหลอกเกณฑ์ ตามหลักกฎหมายแล้ว ท่านจะถือหลักอะไรเป็นหลักในการพิจารณารับรอง รัฐบาลต่างประเทศ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ทางรัฐบาลก็ได้ถือเอากฎหมายระหว่างประเทศ และประเพณีที่เคยทำมา เราพิจารณาเห็นได้ว่ารัฐบาลลัทธิคอมมิวนิสต์ที่นำอำนาจรัฐบาลของเขามาเขย่า หรือเกือบจะล่อนพอกไม่ได้ มีค่านิยม เพราะฉะนั้นทางเราจึงไม่รับรอง ยกตัวอย่างเช่นว่าเวลานี้เรายังไม่เสียดำรัฐบาลของเขามาเขย่านี้ไปปกครองประเทศจีนได้ด้วย ความเรียบร้อย คงเป็นต้น

นายสุวัฒน์ พูลตลก (ร้อยเอ็ด) : ข้าพเจ้ามีความข้องใจต่อไปอีก คือเมื่อกล่าวถึงผลคือร้ายแห่งการที่เราไม่รับรองรัฐบาลสังคมนิยมแห่งประเทศจีน แล้วผลซึ่งรุนแรงไหมก็ตกอยู่กับรัฐบาลจีนใหม่ ซึ่งมีผู้นิยมสังคมนิยมหรือสังคมนิยมบ้าง ประเทศไทยเราโดยทางไม่เป็นมิตร รัฐบาลเราพร้อมที่จะต้อนรับสถานการณ์อันรุนแรงร้ายได้หรือไม่ และมีหลักประกันอย่างไรที่จะนำความสนใจมาสู่ ประชาชาติไทย

จอมพลแปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : เวลาสำหรับอภิปรายความสงบของ โลกนี้มันอยู่แก่ของกลางประชาชาติ เพราะฉะนั้นหากว่าประเทศจีนนั้นได้ลงอำนาจการปกครอง ประเทศอื่น เป็นกลาง ผิด หลักกฎหมาย ก็ย่อมจะเป็นฝ่ายรุกราน เมื่อเป็นฝ่ายรุกรานแล้วบรรดาประเทศในองค์การสหประชาชาติก็ย่อมที่จะรวมกัน ซึ่งมันจะรวมกันสำหรับที่จะปราบปรามประเทศต่าง ๆ ดังที่ท่านจะเห็นได้ว่าเมื่อประเทศเกาหลีเหนือเวลานี้ เมื่อไปรุกรานเขาองค์การสหประชาชาติก็ตั้งมติ ให้ทุกประเทศเป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติหนึ่ง ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศเกาหลีใต้ และประเทศมหาอำนาจหลายประเทศก็ได้ให้ความช่วยเหลืออย่างจริงจัง เข้าใจว่าความดำรงขององค์การ

สหประชาชาตินั้นจะมีความจำเป็น ในการที่จะป้องกันมิให้ประเทศใด ๆ ไป รุกรานประเทศอื่นเอาโดยพลการต่อไป เพราะฉะนั้นความหวังของประเทศ ไทยเราจึงรู้สึกว่ามีอยู่ ในสถานการณ์ ถ้าหาก ขากเรือประจวบที่ตาม เรารองการสหประชาชาติจะได้ร่วมกันดำริกับรักษามตประโยชน์ ของโลกไว้ ให้ ภัยด้วยความสงบต่อไป

นายสุวัฒน์ พูลลาภ (ร้อยเอ็ด) : ข้าพเจ้ายังมีความข้องใจ อีกคือ เมื่อเราไม่รับรองฐานะรัฐบาลจีนใหม่ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วในฐานะการ ตัมพันธมิตรคือในด้านการค้าก็ห้ามมิ ทำให้ประเทศไทยเราสูญเสียผลประโยชน์ อย่างใหญ่หลวง เป็นต้นว่ารัฐบาลจีนใหม่ต้องการความช่วยเหลืออย่างมหาศาลเพื่อไป หลบเลี่ยงประชากรของเขาที่อดอยากจน แทนที่เราจะได้เงินมากมาย ในเมื่อ เราไม่มีการติดต่อการค้าก็ไม่สามารถติดต่อได้ ถ้าเรามาติดต่อการค้าได้เสีย ก็คือเราไม่ใช้ประเทศตั้งเดิมคอมมิวนิสต์ เราไม่ตั้งสินค้าเข้าเป็นเพื่อให้ คอมมิวนิสต์มีค่าตั้งช่วงแถมกัน แต่ท่านทราบหรือไม่ในเมื่อเราขายข้าวให้ ชาวญี่ชู่ เราเปิดตั้งพันชั่งนี้ เขาอาจจะเอาข้าวไทยขายต่างประเทศจึงก็ได้ ค่ะช่า ๆ ซึ่งถูกขึ้นเป็นเดือนจนหนัก เขากำไร ในเรื่องของรัฐบาลจีนนี่ว่าอย่างไร จะ เกิดไรอย่างไร

จอมพลแปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ตามที่ท่าน ดำเนินการผู้เลขาบดีด้วย ในการที่เราไม่รับรองรัฐบาลจีนปัจจุบันก็ทำให้ขาดการ ติดต่อกัน ผมขอเรียนว่าท่านดำริที่โปรดระมัดระวังกับอันมหาสงคราม โลกครั้งที่หนึ่งประเทศจีนกับประเทศไทยเรา ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องพระราชไมตรีกัน ในขณะนั้น เราทั้งสองประเทศก็ดำเนินการค้าขายกันกับจีนได้ จึงได้ ชื่อว่าไทยกับจีนเป็นพันธมิตรกัน เมื่อเสร็จสงครามแล้วก็มีสัญญาไมตรีเป็นต้นตาม พหุภาคี เราใจกว้างหมดก็ได้เสียความสัมพันธ์กับกันทางจิตใจ เดิมมันคง ไปบ้าง ซึ่งเป็นข้อหนึ่ง เราไม่มีการติดต่อกับจีนเราไม่มีการเดียวหลายประการ ใจ แง่ของสงครามนี้การที่เราขาดความติดต่อเวลานี้ ถ้ามีความตั้งเสีย ถ้าเราไม่มีความสามารถจะทำการค้ากับประเทศจีนได้ ขอเรียนว่าไม่จริงเสีย

กับการค้ากับต่างประเทศนั้น ต้องอยู่แก่ความมั่นคงของประเทศคือสินค้า
เราไปด้วย สมมุติว่าเวลานเราขายสินค้าให้เขาเขาคง ถ้าหากว่าเขาเขาคงไม่มี
เงินให้เราแล้ว เราจะได้อะไรจากเมืองจีน เพราะฉะนั้นก่อนปี ๒๔๘๒ ความ
จริงนั้นเราขายข้าวไปยังเมืองจีนเป็นจำนวนมาก ก็เพราะอเมริกาจ่ายเงิน
ดอลลาร์ ให้จีนแล้วเขาเอาดอลลาร์ไปซื้อของไทย ถ้าเวลานนั้นสินค้ามาจากเมืองจีน
ก็ขาย เพราะฉะนั้นเมื่อเราขอได้ ให้เขามันโดยสภาพการเงินนั้นคงแต่จ
ขายคือไปก็อาจจะได้ประโยชน์ ได้ดีกว่า

ประธานสภาผู้แทน : หมตรเบียบวาระกระทู คือไปร่างพระราช
บัญญัติว่าด้วยกาไรนโรงพยาบาล และสุรศาลาของโรงพยาบาล พ.ศ. ๒๔๘๒
ของนายปรอดดี จันทนพิมพ์

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง

**พระราชบัญญัติว่าด้วยกาไรนโรงพยาบาลและสุรศาลา
ของเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๒**

หลักการ

เพื่อปรับปรุงและส่งเสริมกาบริการของโรงพยาบาล และ สุรศาลาต่าง ๆ
ซึ่งควรยกฐานะขึ้นเป็นโรงพยาบาลของเทศบาล ทั้ง ในกรุงเทพฯ และหัวเมือง
ให้ดียิ่งขึ้น

เหตุผล

ด้วยปรารถนาส่งเสริมกาบริการของโรงพยาบาล และสุรศาลาต่าง ๆ ของ
เทศบาลทั้งในกรุงเทพฯ และหัวเมืองซึ่งเดิมทีกรมลงไปกว่าเดิม ดังนั้นควรจะ
ได้มีการปรับปรุงและส่งเสริมให้ดีขึ้น เหตุผลอื่นนอกจากนี้ก็ได้มถลงในกา

**พระราชบัญญัติว่าด้วยการโอนโรงพยาบาลและตึกศาลา
ของเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๒**

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการโอนโรงพยาบาลและตึกศาลา
ของเทศบาล

.....
.....

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยการ
โอนโรงพยาบาลและตึกศาลาของเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๒"

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๕ เมื่อรัฐบาลเห็นสมควรให้โอนโรงพยาบาลและ ตึกศาลา ของ
เทศบาลใดให้กระทรวงการสาธารณสุข หรือให้โอนโรงพยาบาลและตึกศาลา
จากกระทรวงการสาธารณสุขให้เทศบาลใด ก็ให้กระทำได้โดยตราเป็นพระราช
กฤษฎีกา

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข และรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

(ลงชื่อ) ป. จันทนพิมพ์ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) สอน เวชชาดิگانน, จ. ศิริขันธ์, พ. วิเศษโกศล,
โชติ วิชัยดิษฐ์, ทม จันทรสว, อนสวกรณ, บุญเทง,
มา เสวีศรี, ถัด พรหมมาตพ, หลวงเจริญ, กล้าช
ตะอองมณี, ร.ต.อ. หวน มุตตาหารัช ผู้รับรอง

ประธานสภาผู้แทน : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เจ้าของร่าง
ไม่มา และได้มีคัมหมายให้แก่ใคร คือไป ... ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วย
วินัยตำรวจ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒ ของรัฐบาล

บัญชีหลักการและเหตุผลประกอบร่าง
พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่...)

พ.ศ. ๒๕๕๒

หลักการ

เพื่อ เจริญเต็มอานาของข้าราชการตำรวจในกรรณที่เนท

เหตุผล

เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรมตำรวจ ใน
กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชกฤษฎีกากำหนดอัตราเงินเดือน
ข้าราชการตำรวจ และกำหนดคุณลักษณะ พนดจามร อชคตเดชก และวิธีสอบ
คัดเลือกสอบบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการในกรมตำรวจ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑
ได้ไม่ปรับปรุงแก้ไขราชการ และผู้บังคับบัญชาของหน่วยราชการเปลี่ยนแปลง
ไปจากเดิม อานางของผู้บังคับบัญชาจะตั้งตงตณพณผู้ เติบงคบบนุชาท
เป็นอชฎุใจปัจจุบัน จึงเป็นเหตุให้คอาปรับปรุงใหม่ เพศให้เหมาะสมกนด้วย

ก. เทียบชนผู้บังคับการ

- ๑. เตชานุกากรม
- ๒. หอดพาดทอง
- ๓. ข้าราชการตำรวจชั้นนายพันตำรวจเอก (เอกชนไม่)

ข. เทียบรองผู้บังคับการ

- ๑. รองเตชานุกากรม
- ๒. รองหอดพาดทอง
- ๓. ข้าราชการตำรวจชั้นนายพันตำรวจโท

ค. เทียบชั้นเอกาภิการ

ข้าราชการตำรวจชั้นนายพันตำรวจตรี

ง. เทียบชนผู้บังคับกอง

- ๑. หอดพาดทอง
- ๒. ตำรวจตรี
- ๓. นายเวรผู้บัญชาการ
- ๔. นายแพทย์โท
- ๕. ข้าราชการตำรวจชั้นนายร้อยตำรวจเอก

จ. เทียบชนผู้บังคับหมวด

- ๑. ประจำกอง
- ๒. หอดพาดทอง (ชั้นสัญญาบัตร)
- ๓. หอดพาดทอง (ชั้นสัญญาบัตร)
- ๔. รองตำรวจตรี
- ๕. ตม. ชั้นสัญญาบัตร
- ๖. พนักงานพัสดุ (ชั้นสัญญาบัตร)
- ๗. พนักงานสอบสวน

- ๘. นายเวรผู้บังคับการ
- ๙. ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรที่มีชื่อไม่เป็นนายร้อยตำรวจโท

๓. เทียบชั้นผู้บังคับหมู่

- ๑. หัวหน้าสถานี (ชั้นประทวน)
- ๒. หัวหน้ากองสถานี (ชั้นประทวน)
- ๓. สมุหบัญชี (ชั้นประทวน)
- ๔. พนักงานพัสดุ (ชั้นประทวน)
- ๕. ผู้ช่วยนายเวรผู้บังคับการ
- ๖. พนักงานทะเบียนพล
- ๗. นายดับพยานาต
- ๘. นายตำรวจชั้นประทวนระดับมียศพนักงาน

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติอำนาจ
 หน้าที่ตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอำนาจ
 หน้าที่ตำรวจแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๘๗ และให้ ได้รับความศักดิ์ใหม่แทน

“มาตรา ๑๖ ถ้าเป็นความผิดซึ่งได้แก่กฎกระทรวงกำหนดชั้นยศ โฉนด
 นอนแอด เช่น ฐานขาดหน้าที่ราชการเป็นต้น หากกำหนดชั้นยศนั้นเกินอำนาจ
 ของผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษได้ ก็ให้มาดำเนินการตามอัตราถึงผู้อำนาจสั่ง
 โทษนั้น แต่ถ้าหากกำหนดชั้นยศเกินอำนาจเขาแล้วสั่งลงโทษไว้ ให้ถือว่า
 กรมตำรวจมีอำนาจสั่งได้ แต่จะสั่งลงโทษไม่ได้โดยอ้างพระราชบัญญัติ
 เดิม

ความผิดดังกล่าวในวรรคก่อน ให้ผู้บังคับการตำรวจระดับรองผู้
 อำนาจสั่งลงโทษได้ แต่ถ้าหากกำหนดชั้นยศเกินอำนาจ เขาแล้วสั่ง
 โทษไว้โดยอ้างพระราชบัญญัติ

.....
 .....

ตารางกำหนดอำนาจลงเกณฑ์ตำรวจ

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำความผิด	โทษทัณฑ์รวม	กักขัง	กักขัง	จำคุก
อธิบดี	รองผู้บังคับการ	-	๗ 0M	-	-
	ผู้กำกับการ	-	๑๕ 0M	-	-
	รองผู้กำกับการ	-	๒๐ 0M	-	-
	ผู้บังคับกอง	-	๓๐ 0M	๑๐ 0M	-
	ผู้บังคับหมวด	-	๖๐ 0M	๖๐ 0M	-
	ผู้บังคับหมู่	๓ 0M	๘๐ 0M	๘๐ 0M	๘๐ 0M
	ตกเกณฑ์	๓ 0M	๘๐ 0M	๑๘๐ 0M	๑๘๐ 0M
รองอธิบดี	รองผู้บังคับการ	-	๕ 0M	-	-
	ผู้กำกับการ	-	๑๐ 0M	-	-
	รองผู้กำกับการ	-	๑๕ 0M	-	-
	ผู้บังคับกอง	-	๒๐ 0M	๒๐ 0M	-
	ผู้บังคับหมวด	-	๔๐ 0M	๔๕ 0M	-
	ผู้บังคับหมู่	๓ 0M	๘๐ 0M	๘๐ 0M	๘๐ 0M
	ตกเกณฑ์	๓ 0M	๘๐ 0M	๑๘๐ 0M	๑๘๐ 0M
ผู้บัญชาการ	รองผู้บังคับการ	-	๓ 0M	-	-
	ผู้กำกับการ	-	๖ 0M	-	-
	รองผู้กำกับการ	-	๑๐ 0M	-	-
	ผู้บังคับกอง	-	๑๕ 0M	๑๕ 0M	-
	ผู้บังคับหมวด	-	๓๐ 0M	๓๐ 0M	-
	ผู้บังคับหมู่	๓ 0M	๘๐ 0M	๘๐ 0M	๘๐ 0M
	ตกเกณฑ์	๓ 0M	๘๐ 0M	๑๘๐ 0M	๑๘๐ 0M

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดจน	โทษกักขัง	กักขัง	กักขัง	จำคุก
ผู้ช่วยผู้บัญชาการ	รองผู้บังคับการ	—	๓ ๐๗	—	—
	ผู้กำกับการ	—	๕ ๐๗	—	—
	รองผู้กำกับการ	—	๗ ๐๗	—	—
	ผู้บังคับกอง	—	๑๐ ๐๗	๑๐ ๐๗	—
	ผู้บังคับหมวด	—	๒๐ ๐๗	๒๐ ๐๗	—
	ผู้บังคับหมู่	๓ ๐๗	๓๐ ๐๗	๓๐ ๐๗	๓๐ ๐๗
	ลูกเสือ	๓ ๐๗	๕๐ ๐๗	๕๐ ๐๗	๕๐ ๐๗
ผู้บังคับการ	ผู้กำกับการ	—	๓ ๐๗	—	—
	รองผู้กำกับการ	—	๕ ๐๗	—	—
	ผู้บังคับกอง	—	๗ ๐๗	๗ ๐๗	—
	ผู้บังคับหมวด	—	๑๕ ๐๗	๑๕ ๐๗	—
	ผู้บังคับหมู่	๓ ๐๗	๒๐ ๐๗	๒๐ ๐๗	๒๐ ๐๗
	ลูกเสือ	๓ ๐๗	๕๐ ๐๗	๕๐ ๐๗	๕๐ ๐๗
	รองผู้บังคับการ	ผู้กำกับการ	—	๓ ๐๗	—
รองผู้กำกับการ		—	๕ ๐๗	—	—
ผู้บังคับกอง		—	๗ ๐๗	๗ ๐๗	—
ผู้บังคับหมวด		—	๑๐ ๐๗	๑๐ ๐๗	—
ผู้บังคับหมู่		๓ ๐๗	๑๕ ๐๗	๑๕ ๐๗	๑๕ ๐๗
ลูกเสือ		๓ ๐๗	๕๕ ๐๗	๕๕ ๐๗	๕๕ ๐๗
ผู้กำกับการ		รองผู้กำกับการ	—	๓ ๐๗	—
	ผู้บังคับกอง	—	๓ ๐๗	—	—
	ผู้บังคับหมวด	—	๗ ๐๗	๗ ๐๗	—
	ผู้บังคับหมู่	๓ ๐๗	๑๕ ๐๗	๑๕ ๐๗	๑๕ ๐๗
	ลูกเสือ	๓ ๐๗	๕๕ ๐๗	๕๕ ๐๗	๕๕ ๐๗

ผู้บังคับบัญชา	ผู้ประจำตัวคณะ	ทนายธรรม	ทนาย	กักขัง	จำคุก
รองผู้บัญชาการ	ผู้บังคับกอง	—	๑ ๐น	—	—
	ผู้บังคับหมวด	—	๕ ๐น	๕ ๐น	—
	ผู้บังคับหมู่	๑ ๐น	๓๐ ๐น	๓๐ ๐น	๓๐ ๐น
	ลูกน้อง	๕ ๐น	๖๐ ๐น	๖๐ ๐น	๖๐ ๐น
ผู้บังคับกอง	ผู้บังคับหมวด	—	๑ ๐น	—	—
	ผู้บังคับหมู่	๑ ๐น	๓๐ ๐น	๓๐ ๐น	๓๐ ๐น
	ลูกน้อง	๑ ๐น	๕๕ ๐น	๕๕ ๐น	๕๕ ๐น
ผู้บังคับหมวด	ผู้บังคับหมู่	—	๑๕ ๐น	๑๕ ๐น	๑๕ ๐น
	ลูกน้อง	—	๓๐ ๐น	๓๐ ๐น	๓๐ ๐น
ผู้บังคับหมู่ที่เป็นหัวหน้าส่วน	ลูกน้อง	๓ ชั่วโมง	๕ ๐น	๕ ๐น	

คำอธิบาย

๑. กำหนดอำนาจของคณะในวรรคนี้ กำหนดให้ตั้งแต่ ผู้บังคับกองจนถึงผู้บังคับหมู่ไม่ได้ อดตายหรือไม่

๒. ทนายธรรมที่กำหนดไว้เป็นต้น ๆ หมายถึงว่าทนายธรรมผู้ใดก็ตามที่ได้รับมอบหมายให้ไปปฏิบัติหน้าที่ในชั้นนี้จะต้องปฏิบัติตามทนายธรรมที่ได้ไปแทนหรือในชั้นต่อไป แต่ถ้าผู้ไปแทนในวันหนึ่งไม่ทันกำหนดเวลาอยู่หรือขาดการปฏิบัติ ผู้รับสั่งจะทนายธรรมให้กำหนดโดยชี้แจงว่าทนายธรรมคนใด จะต้องไปแทน

๓. ทนายธรรมที่กำหนดไว้เป็นต้น ๆ หมายถึงว่าทนายธรรมผู้ใดก็ตามที่ได้รับมอบหมายให้ไปปฏิบัติหน้าที่ในชั้นนี้จะต้องปฏิบัติตามทนายธรรมที่ได้ไปแทนหรือในชั้นต่อไป

พลโท นังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
 ขอเดชะฝ่าพระบาทบิณฑูตว่าด้วยคณาจารย์ โดยรับหลักการแก้ไขเพิ่มเติม
 อำนาจของข้าราชการตำรวจในการระงับคดี คดีอาชญากรรมต่าง ๆ เนื่องจากพระ
 ราชกฤษฎีกาจัดวางระเบียบบริหารการกรมตำรวจ ในกระทรวงมหาดไทย พ.ศ.
 ๒๔๘๒ และพระราชกฤษฎีกากำหนดคดีอาญาในคดีอาชญากรรมตำรวจ และ
 กำหนดคุณสมบัติพนักงาน วิชาคดีอาชญากรรม และวิชาคดีอาชญากรรมเพื่อบรรจุและ
 แต่งตั้งข้าราชการในกรมตำรวจ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๒ ได้ปรับปรุงหน่วย
 ราชการและปรับคณาจารย์ของหน่วยงานราชการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ข้าราชการ
 ของผู้บังคับบัญชาที่แต่งตั้งทดแทนผู้ถูกไล่ออกนับเป็นข้าราชการในปัจจุบัน จึง
 เป็นเหตุให้ต้องปรับปรุงใหม่ เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลขอเสนอ เพื่อท่านสามารถกับผู้เกษียณที่ได้พิจารณา
 รับรองหลักการพระราชบัญญัติใหม่เป็นกฎหมายต่อไป

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อใหม่ใครจะปรับอัตราเงินได้ของเดิมให้
 ลงมติ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้โปรดประชุมชน
 มีส่วนราชการนี้ ๕๖ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดประชุมชน
 ไม่มีส่วนราชการนี้

ประธานสภาผู้แทน : รับหลักการ ๕๖ เสียง ๗ ไม่เห็นด้วยไม่มี
 เห็นด้วยรับหลักการ ครม.วินิจฉัยต่อไป

พลโท นังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
 ขอเดชะกรมการวิสามัญ จำนวน ๒ นาย

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเสนอกรมการวิสามัญ เมื่อ
 ใหม่ผู้ใดเห็นชอบ รัฐบาลขอเสนอ ๒ นาย ไม่มีใครเห็นชอบ คงเสนอเพียง
 ๒ นายหรือเสนอแต่ ๑ คน

นายวงศ์ วิชาตยกุล (จันทบุรี) : เสนอเสียง ๒ รับหลักการพอ

มีสมาชิกบริวาร

พลโท นังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
รัฐบาลขอเสนอ ๓ นาย

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเสนอ ๓ นาย ไม่มีใครจัดตั้ง

พลโท นังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :

๑. อธิบดีกรมตำรวจ นายพลตำรวจเอก ทองชาติตระการโกศล ๒. นาย
พันตำรวจโท พิพัฒน์ นิตยธำมาสน์ ๓. นายเสริม ฉินิจดิษฐ์

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (ถ้าไป) : เจ้าพ่อขอเสนอพลตรี
ชมนนต เกษมเดชพิชัย

มีสมาชิกบริวาร

นายเพิ่ม วงศ์ทองเหลือ (พิจิตร) : เจ้าพ่อขอเสนอนายพล
ตำรวจโท เป้า ศิริยานนท์

มีสมาชิกบริวาร

นายบุญเพ็ง ภูมิประพันธ์ (สุโขทัย) : เจ้าพ่อขอเสนอคุณยืน
ต้นนการณ

มีสมาชิกบริวาร

นายสมบุญณ์ เตชะสุภา (ปราจีนบุรี) : เจ้าพ่อขอเสนอคุณ
บุญมี ปารมวงค์

มีสมาชิกบริวาร

ประธานสภาผู้แทน : กรมตำรวจ เตชะสุภา

เจ้าอธิการรัฐสภา : นายร้อยเอกนามจิ่งผ ๑. นายพลตำรวจเอก
ทองชาติตระการโกศล ๒. นายพันตำรวจโท พิพัฒน์ นิตยธำมาสน์ ๓. นาย
เสริม ฉินิจดิษฐ์ ๔. พลตรี ชอยงศ เกษมเดชพิชัย ๕. นายพลตำรวจโท
เป้า ศิริยานนท์ ๖. นายอ้วน ต้นนการณ ๗. นายบุญมี ปารมวงค์

ประธานสภาผู้แทน : ปารมวงค์ภายในถ้อย

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ภายใน ๓ วัน

ประธานสภาผู้แทน : เพื่อไม่ให้ใครคัดค้าน ถ้อยคำประชามติ
เป็นอันขาดปรกติภายใน ๓ วัน ทั่วประเทศ ว่างราชการไปให้ไป
เพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๗๒ ของ
คณะผู้จัดทำ ดังระคำอื่น

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๗๒

หลักการ

เพื่อแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งให้เหมาะสม

เหตุผล

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒๕
มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๑ (บทบัญญัติบางมาตราไม่เหมาะสมในปัจจุบันด้วย
โดยเฉพาะบทบัญญัติในมาตรา ๒๑๕ (๓) บทบัญญัติถึง ๖๖ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ
ความจำคุกจำคุก ซึ่งไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี ศาล ศาล
มุ่งให้คดีนั้นอันสมควรแต่เครื่องข้อเท็จจริงโดยประมาณ รวมกันแล้วไม่
เกิดประโยชน์ เป็นความเสียหายไม่ เพราะทรัพย์สิน สิ้นหน้ ๆ อันเนื่องมาจาก
หรือส่งเงินดอกเบี้ยราคาเกินกว่าร้อยละยี่สิบ เป็นภาระแก่ประชาชน
และทางราชการบางคดีควรลดละเป็นผลดีแก่การพิจารณาคดี ศาล ศาล
เป็นภาระแก่ประชาชนทั่วประเทศไทย โดยบุคคลใน प्रदेश ๆ ละหนึ่งเป็นต้นไป
ซึ่งคดีจำนวนหนึ่ง จึงควรกำหนดราคาไว้ ให้พอเพียงแก่ความจำเป็นจริง

**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่ง(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๔๒๙๒**

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
แพ่งให้แห่งราชบัณฑิตยสถาน

.....
.....

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒"

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๒๑๔ แห่งประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๑) เครื่องนุ่งห่มของผู้นอนชั้นตมทว แต่เครื่องนุ่งห่มสำหรับเตียง
ที่ผลิตประมาณรวมกันไม่เกินพันบาท แต่ถ้านอนคนละเตียงต่างหากสามคำ
ข้อใดกล่าวเป็นคำร้องต่อศาล ขออนุญาตใช้เครื่องนุ่งห่มใช้เครื่องนุ่งห่มของ
ใช้ของผู้อื่นหรือใช้ของผู้อื่นก็ได้ หรือใช้ของผู้อื่นที่มีราคาเกินกว่าสามพันบาท
ก็อาจทำได้ ให้คำร้องมีอำนาจใช้จุดเงินขออนุญาตหรือให้ ภายในบังคับแห่ง
เงื่อนไขที่ศาลมีกำหนด"

(ลงชื่อ) สวัสดิ์ สารสาธิน ผู้แทน

(ลงชื่อ) ทองดี อิศราวัฒน์, ฮาด ทองโรจน์, หลวงเจริญ, เทพ
เกตุพันธ์, อรุณ, ทิม จันทร์สว, พ. วิเศษโอสถ,
อนุสรกรรม, ไกรสร ผู้รับรอง:

๑๕.๑๕ น.

นายสวัสดิ์ สารสาธิน (กาญจนบุรี) : ข้าพเจ้าขอเรียนว่า
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายฉ้อพวกรณาคความแพ่ง (ฉบับ
ที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมีหลักการว่า เพื่อกำหนดประมวลกฎหมายฉ้อพวกรณาคความแพ่ง
ความแพ่งให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เหตุผลก็คือว่า ประมวลกฎหมายฉ้อพวกรณาคความแพ่ง
ความแพ่งได้ประกาศใช้มาตั้งแต่ วันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๖ บทบัญญัติ
บางมาตราไม่เหมาะสมในปัจจุบันนี้ โดยเฉพาะบทบัญญัติในมาตรา ๒๕๕
(๑) บัญญัติถึงทรัพย์สินของรถหนควาพลาทว ซึ่งไม่อยู่ในความรับผิดชอบ
แห่งการบังคับคดี คือเครื่องนุ่งห่มที่บนรถหนควาพลาทว เครื่องนุ่งห่มของ
ทรัพย์สินโดยประมาณ รวมกันราคาไม่เกินห้าพันบาท เป็นภาระชดเชยเกิน
ไป เพราะทรัพย์สินนั้น ๆ แม้เพียงชิ้นเดียวหรือสองชิ้นก็อาจมีราคาเกินกว่า
ร้อยบาทได้แล้ว เป็นการเดือดร้อนแก่รถหนควาพลาทวของรถหนควาพลาทว และ
เป็นผลเสียหายทางการปกครอง ตลอดจนเป็นภัยชนรายภาคแก่ชาติประเทศ
โดยบุคคลในประเทศจะกลายเป็นคนไร้อาชีพอดงานอดนง จึงควรกำหนดราคา
ไว้ ให้พอเพียงกับตามความเป็นจริง ข้าพเจ้าขอแก้ไขไว้ในบทบัญญัตินั้น ควร
เป็นพันบาท เพราะค่าเฉลี่ย ส่วนค่าเกินขึ้นไปตามกฎหมายเดิม เพื่อดู
ตัวอย่าง คือรถจักรยานหรือจักรยานยนต์เดิมมีราคาเป็นพันบาทเศษของ
ทางสมาชิก คือว่าในรถหนควาพลาทว รถหนควาพลาทว เครื่องนุ่งห่มในรถ
รถหนควาพลาทวของรถหนควาพลาทว รถหนควาพลาทว กฎหมายบัญญัติได้ ใน
อัตราเดิมก่อนสงคราม เวลารั้งกล่าวเดิม เรา เห็นได้อาามเดิมของคดี
เดิมเดิมของนิตประกอบอาชีพของรถหนควาพลาทว หรือเครื่องนุ่งห่มในรถหนควาพลาทว

อย่างหนักราคาแต่ละชนิดจ่า ๑๐๐ บาท แต่ควรคำนึงถึงต้นทุนของเงิน
 ขยายเมื่อใด ๆ นั้นต้องหาซื้อได้ในราคา ๑๐๐ บาทไม่ได้ แต่จะตาม
 ปรากฏว่าในจังหวัดต่าง ๆ หลายจังหวัด ราษฎรผู้ยากจนได้ถูกเจ้าหน
 วดนครและนายคหบดีข่มขู่มากรบ ข้างเจ้าได้ เสด็จตาม พสกนชาที่ต่าง แห่ง
 ดยอนกันลอกจ่า ไม่มีทางที่จะช่วยเหลืงราษฎรผู้ยากจนได้ ได้ เพราะเหตุ
 หนทางโดยกฎหมายบัญญัติไว้ต่างนึ่ง จึงจะ ขู่ข่มขู่เอากฎหมายในข้อ
 ปลดปล่อยเช่นนี้เป็นกรณีไม่เหมาะสมควร แต่เหตุที่กรมพระรัตนวงศ
 เสด็จจ่าไปเช่นนี้ ถ้าเทียบสมัยหนึ่งซึ่งสำนักงานกฤษฎีกาว่าด้วยคุณทรัพย์เจ้า
 ในหุ้นส่วนจาก ๒๕ บาท เป็น ๕๐ บาท เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นข้างแม่
 ว่าจะเห็นประมวลกฎหมายซึ่งได้วางขึ้นมาแล้ว และใช้มาช้านานด้วยความ
 ยากลำบากกว่าพิจารณาถึงความทุกข์ยากของประชาชน ซึ่งเป็นข้อ ในขณะ
 นี้ พร้อมกันข้าพเจ้าขอว่าขอแนะนำรัฐบาลไปตรวจใจแก่ประชาชนซึ่งแท้จริง
 หมดคงจะได้รับคามบรรเทากระเทือนเช่นนี้ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่า คงจะ
 รับของรางวัลพระราชบัญญัติคนด้อยกัน

นายถ้ำ จิวส์เนตร (นครสวรรค์) : ขอเสนอให้ตั้งม
 ติสมาชิกบริวของ

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ตั้งมติแล้ว มีใครอภิปรายใหม่
 ไม่มี ถ้าอย่างนั้นขอให้ลงมติ ผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราช
 บัญญัติอันใดพิจารณาต่อไป โปรดลงมติ

สมาชิกยกมือ ๒๐ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดไม่เห็นด้วย
 ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่ารับหลักการ ส่งกรรมาธิการชุดใหม่

นายสวัสดิ์ สาระสาสิน (กาญจนบุรี) : ข้าพเจ้าเห็นว่า
 เป็นการดีเพียงเล็กน้อย ถ้าหากว่าร่างพระราชบัญญัติเรื่องเดิมจะด้อยลง ขอ
 เสนอให้พิจารณาเรื่องเดิม

ประธานสภาผู้แทน : เด่นพิจารภรมาตเดโชของมยุ รบรองคาม
ชองบงคัย

นายใหญ่ สุวิชาติ (นตลวรวรดี) : ความมบทก
มีแก ๕๐๐ เป็น ๑,๐๐๐ แต่ความประสงค์ของมยุ รวงเดอ ข้าพเจ้าคิดว่า
การขังประมอดแกงาย ๆ แงว ถ้าบกรบองก็จะตำมากแก่การไร้ ถ้าหาก
ว่าระพูดกันไม้อยัดยากก็ไร้ประโยชน์ ซกเช่นเอาทำใจเย็น ๆ ตั้งให้
คณะกรรมการได้ค้นควากฎหมายได้ จะเป็นประโยชน์ดีกว่าออกไปแต่
จริตของภายหลัง นี้ขอรับง ไม่ใช่คิดคาน ถ้าจะคานก็จะเสียเวลาเปล่า ๆ

นายสวัสดิ์ สารสาสิน (กายูจนบุรี) : ขอม

ประธานสภาผู้แทน : ถ้าอย่างนั้นตั้งกรรมการ

นายสวัสดิ์ สารสารวิน (กายูจนบุรี) : ขอกรรมการวิสามัญ
จำนวน ๘ นาย

ประธานสภาผู้แทน : ตั้งกรรมการวิสามัญ เมื่อไม่มีใครขัดข้อง
ก็ขอทำประชุมอนุมัติ มีจำนวน ๘ นาย เด่นพิจารภรมาตเดโชของหวือเด่นอเลอจรมติ

นายวงศ์ วิชาชาติพิถ (จันทรบุรี) : ๘ นายพอรับ
มีมติมาชิกบริบรอง

ประธานสภาผู้แทน : ถ้าอย่างนั้นตั้งวระเด่นชด

นางอรพิน ไชยกาต (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าขอเสนอนาย
ทองพูน อัจจธรรม

มีมติมาชิกบริบรอง

นายชวลิต อภัยวงศ์ (ชตบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอนายบุญเท่ง
ทองดีศรี

มีมติมาชิกบริบรอง

นายวงศ์ วิชาชาติพิถ : ข้าพเจ้าขอเสนอรายชดชดดี ต้าระคำเงิน

มีมติว่ากรับรอง

นายเกษมชาติ บุญรัตนพันธ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

ยุติธรรม : ขอเสนอตั้ง ๓ คน ปรึกษายังหรือไม่ เพื่อเอาทางกระทรวง
ยุติธรรมมาช่วยด้วย

นายสวัสดิ์ สารสาริน (กาญจนบุรี) : ไม่ขัดข้อง

นายเกษมชาติ บุญรัตนพันธ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

ยุติธรรม : ข้าพเจ้าขอเสนอ พระคุดขกกร อธิบดีศาลแพ่ง และ
นายประวิทย์ ปัตติพงษ์

มีมติว่ากรับรอง

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอ หลวงธรรม

ประจักษ์คาม

มีมติว่ากรับรอง

นายบุญเพ็ง พรหมคุณ (ศรีสะเกษ) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นาย

ประเทือง ธรรมสำอาง

มีมติว่ากรับรอง

เลขาธิการรัฐสภา : รายงานดังนี้ -

๑. นายทองพูน อ่างพระขัน
๒. นายบุญเท่ง ทวงงอด้
๓. นายถ่องดี สารสาริน
๔. พระคุดขกกร - อธิบดีศาลแพ่ง
๕. นายประวิทย์ ปัตติพงษ์
๖. หลวงธรรมประจักษ์คาม
๗. นายประเทือง ธรรมสำอาง

ประธานสภาผู้แทน : ปรินุศลถน

นายสวัสดิ์ สารสาริน (กาญจนบุรี) : ปรินุศลถน ๓ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านเจ้าขอเสนอ ๓ คน มีผู้ใดขัดข้องหรือไม่

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีผู้ใดคัดค้าน เป็นอันว่าปรญญัตติภายใน
๗ วัน ร่างพระราชบัญญัติต่อไป เดอที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวง
สายนครศรีธรรมราช-นบพิตำ ดอนนครศรี
ธรรมราช - บ้านศาล ในท้องที่อำเภอเมืองศรีธรรมราช จังหวัดนครศรี
ธรรมราช พ.ศ. ๒๔๘๒ เสนอโดยคณะรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง

**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวง
สายนครศรีธรรมราช-นบพิตำ ดอนนครศรีธรรมราช-บ้าน
ศาล ในท้องที่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนคร**

ศรีธรรมราช พ.ศ. ๒๔๘๒

หลักการ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลคงและตำบลโพธิ์เสด็จ อำเภอ
เมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้กรมทางสร้างทางหลวง
สายนครศรีธรรมราช-นบพิตำ ดอนนครศรีธรรมราช-บ้านศาล ระหว่าง
หลักกิโลเมตรที่ ๑๐๐๐ ถึงหลักกิโลเมตรที่ ๑๐๑๐

เหตุผล

เนื่องจากการสร้างทางหลวงสายนครศรีธรรมราช-นบพิตำ ดอนนคร
ศรีธรรมราช-บ้านศาล กรมทางจัดที่ดินสร้างทางโดยวิธีเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เจ้าของที่ดินไม่ได้ ทำให้การสร้างทางล่าช้า จำเป็นต้องจัดการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
และการจัดการที่ดินราชการซึ่งต้องเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ด้วยวิธีเวนคืน จึง

ขอออกพระราชบัญญัติเงินค้ำขอสงัหาริมทรัพย์ ตามความในพระราชบัญญัติ
ทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๖๒ เพื่อดำเนินการสร้างทางต่อไป

ร่าง

พระราชบัญญัติเงินค้ำขอสงัหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวง
สายนครศรีธรรมราช-นบพิตำ ดอนนครศรีธรรมราช-
บ้านตาล ในท้องที่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัด
นครศรีธรรมราช พ.ศ. ๒๔๙๒

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เงินค้ำขอสงัหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวง
สายนครศรีธรรมราช-นบพิตำ ดอนนครศรีธรรมราช-บ้านตาล ในท้องที่
อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งกรมทางได้ทำ
การสำรวจและจัดตั้งเขตของเงินค้ำขอสงัหาริมทรัพย์ ตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง
พุทธศักราช ๒๔๖๒

.....
.....

นอกจากนี้ พระราชบัญญัติฉบับนี้อาจ “พระราชบัญญัติเงินค้ำขอสงัหาริมทรัพย์
เพื่อสร้างทางหลวงสายนครศรีธรรมราช-นบพิตำ ดอนนครศรี
ธรรมราช-บ้านตาล ในท้องที่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนคร
ศรีธรรมราช พ.ศ. ๒๔๙๒”

มาตรา ๗ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีมหาดไทยเป็นเจ้าหน้าที่จะออกสั่งห้ามหรือยกเว้น
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙ ให้เจ้านครศรีธรรมราช ในท้องที่ตำบลคลองและตำบล
โพธิ์เสด็จ อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมี
แนวทางกว้างไม่เกินสี่สิบเมตร และเฉพาะตอนระหว่างหลักกิโลเมตรที่ ๗.๕๐๐
ถึงหลักกิโลเมตรที่ ๗.๗๐๐ กว้างไม่เกินหกสิบเมตร ตามแผนผังที่แนบซึ่งจะได้
ปิดประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอและตำบลซึ่งเจ้านครศรีธรรมราชนั้นตั้งอยู่ ให้แก่
กรมทาง

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเจ้านครศรีธรรมราช เพื่อสร้างทางหลวง
สายนครศรีธรรมราช-นบพิตำ-ดอนนครศรีธรรมราช-บ้านคา ในท้อง
ที่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. ๒๔๗๒ โดยมี
หลักกิโลเมตร เพื่อกำหนดเขตห้ามรถยนต์ ในท้องที่ตำบลคลองและตำบลโพธิ์เสด็จ
อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้กรมทางสร้าง
ทางหลวงสายนครศรีธรรมราช - นบพิตำ ดอนนครศรีธรรมราช - บ้านคา
ระหว่างหลักกิโลเมตรที่ ๗.๕๐๐ ถึงหลักกิโลเมตรที่ ๗.๗๐๐

เหตุผลเนื่องจากการสร้างทางหลวงสายนครศรีธรรมราช-นบพิตำ ต้า
ดอนนครศรีธรรมราช-บ้านคา กรมทางจัดที่ดินสร้างทางโดยวิธีตกลง

ประสงค์ของกษัตริย์ของทศกัณฐ์ ทำให้การตั้งวางทางด้าว จำเป็นต้องจัดการ
เขตแดนของสังหารมทรพย์ และกรมทางใต้ด้วย จึงตั้งเขตแดนของสังหารม
ทรพย์เสร็จแล้ว จึงขอออกพระราชบัญญัติเขตแดนของสังหารมทรพย์ตามความใน
พระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒ เพื่อดำเนินการตั้งวางทางต่อไป
หวังว่าสภาองคมนตรีจะพิจารณาด้วยดี

๒๕.๒๕ น.

นายฉ่ำ จิวส์เนตร (นครคีรีธรรมราช) : รัฐมนตรีได้เสนอ
กฎหมายเขตแดนของสังหารมทรพย์ เพื่อตั้งวางทางหลวงของนครคีรีธรรมราช-นบ
พิตำของนครคีรีธรรมราช-บ้านคาต ในท้องที่อำเภอเมืองนครคีรีธรรมราช จึง
ทำให้นครคีรีธรรมราช โดยมีหลักกำหนดเขตแดนของนครคีรีธรรมราชได้โดย
ชัดเจน เช่นว่าทางหลวงทางหลวงสายนครคีรีธรรมราช-นบพิตำ ของนครคีรี
ธรรมราช-บ้านคาต กรมทางทำที่ตัดตั้งวางทางโดยจะติดต่อกับของกษัตริย์
ของทศกัณฐ์ ทำให้การตั้งวางทางด้าวจำเป็นในต่างเขตแดน ในเขตเขตต่าง
ที่รัฐบาลควรกำหนดหมายฉบับหนึ่งกับเขาที่คนซึ่งจะประสาธน์ บัดนั้น ชาวเจ้า
อาวจะขอเรียนรัฐบาลว่าให้รัฐบาลเรื่องเดิมละ เรื่องนั้นขอมากไปจนก
เดชเหนือจนมากจน นชอท ๑ นชอท ๒ ไม่ควรพอประสาธน์ในจังหวัด
นครคีรีธรรมราช ดังเหตุณฑทราฟเจ้าภักไยเดอเมอช เช่นทราฟเจ้าไมชอน
ได แต่ว่าไรแต่เฉพาะการเขตแดนทศกัณฐ์นครคีรีธรรมราช เท่านั้นหากมีได้
ยังได้ ใช้ดวงเดยไปตั้งวางพระราชบัญญัติเขตแดนของสังหารมทรพย์ เพื่อตั้งวาง
ทางหลวงสายต่างคนของจังหวัดชนบุนเดอเกาะพระประแดง จังหวัดสมุทรปรา
การ กรมทางจัดตั้งวางโดยติดต่อกับของกษัตริย์ของทศกัณฐ์ ทำให้การ
ตั้งวางทางด้าว ชาวเจ้าจำเป็นตองตั้งขนาดกรมรัฐบาลจะใช้โดยตัวอย่างอื่น
ได้ใหม่เพราะประชาชนส่วนมากได้ทราบบ้านบ้านเรือนผ่านล่อง ไม่หาโดยที่
จะใช้โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือประชาชนชาวไทยซึ่งถูกเขตแดนทศกัณฐ์ในจังหวัดต่างๆ
เช่นกรุงเทพฯ ทราฟเจ้าไดชอภักไยเดอเมอชเป็นต้น ชาวเจ้าได้พยายาม

คดีต่อกรมบริหารของรัฐบาลมาช้านาน ว่าการปฏิบัตินั้นได้มีผลเสีย
 และจะมีผลกระทบต่อประเทศชาติแต่ใหม่เพียงไร โดยเฉพาะจะเกิดประโยชน์
 อะไรบ้างจากกรมบริหารแผ่นดินให้บังเกิดแก่สาธารณชนได้ ให้เป็นต้นเป็นต้น
 ภาคใต้มี ๑๕ - ๑๕ จังหวัดเช่นประจวบ ชุมพร เบตง จ. ท่านได้
 ช่วยเรื่องถนนหรืออย่างไรบ้าง มีหน้าชาใจขอขมาคงที่จากเจ้าขอไปรายแล้ว
 จงให้ท่านผู้แทนไปตรวจเข้าใจว่าการปฏิบัตินั้นของรัฐบาลบริหารราชการ โดยเฉพาะ
 ถนนในจังหวัดของท่านระหว่างอำเภอต่ออำเภอแล้วจังหวัด จังหวัด ท่านได้รับ
 ประโยชน์ใดใหม่เพียงไร ตลอดจนมีกับเขาที่คนได้รับประโยชน์เพียงเท่าไร
 ดังรายการต่าง ๆ ซึ่งรัฐบาลต้องบังคับในจังหวัดนครศรีธรรมราช ดังแผนที่
 รายละเอียดปรากฏอยู่เรื่อง ๕๐ รายชื่อ แต่โดยเฉพาะพอเห็นท่านเป็นผู้
 ทัณฑ์ ในเขตเทศบาล เป็นผู้ที่เจริญแต่ไม่มีอะไรออกกฎหมายบังคับแต่ เจ้า
 ของการจะเรียนท่านจนหมดให้ได้ใจว่าเขานับตั้งให้ โดยไม่ต้องออกกฎหมาย
 ให้ แต่เจ้าหน้าที่ของท่านบริหารราชการทำให้ราษฎรน้อยเนื้อต่ำใจ โดยการ
 ออกกฎหมายเช่นนี้ ท่านคงหัดใจหรือไม่ว่าเจ้าหน้าที่ปฏิบัติมาช้านาน

ประธานสภาผู้แทน : จักถามไม่พอใจกับคำพูดในนี้ใช้หรือไม่
 คำพูดของ กรมทางจังหวัดสร้างทางโดยวิธีปรองดองกับเจ้าเองที่ตนไม่ได้แต่
 ทำให้การสร้างทางช้า นี้ใช่หรือไม่

นายฉ่ำ จรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : นั้นประการหนึ่ง

ประธานสภาผู้แทน : ประเด็นในเรื่องใช้หรือไม่

นายฉ่ำ จรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : ในเรื่องนี้

ประธานสภาผู้แทน : เขากันในเรื่องก่อน

นายฉ่ำ จรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : ครับ

ประธานสภาผู้แทน : อย่างนั้นงั้น คดีเส้นธมมาถ์ผ่านประธาน
 ศักดิ์รัฐบาลทหารปรองดอง วิธีปรองดองก็เป็นประชาธิปไตย เมื่อปรองดอง

มีต้นราชคฤกษ์ ๒๐ ต้น

พระยานสภานุเทิน : พันธุ์ โค โป่งค้อลงนาค โป่งค้อค้อ
มีต้นราชคฤกษ์ ๒๐ ต้น

พระยานสภานุเทิน : เป็นอันเปิดตำรับราย

๑๕.๓๑ มี.

นายทองดี อีสวาท (เซียงโหม) : ความจริงเหตุชาวเขาจูงคน
มาเพื่อทูลเกล้าถวายบรรณาณ ความจริงชาวเขาไม่ได้หมายความว่าใคร
พระราชบัญญัติ คชความจริงชาวเขาอยากจะทำกามวิญญาตว่า เพราะเหตุใด
เจ้าของคชบงกชานัน ซึ่งมีแต่พระยาราช ๘ กิติเมศวร เขาจึงขัดขวาง ที่ว่า
ไม่มีคนมาบงกชของนบอยากทูลเกล้าเป็นเพราะเหตุใด ที่คนเหล่านี้เป็น
เรื่องต้องรับมา ถ้าจะพูดถึงราคาปัจจุบันเป็นราคาประมาณไรหรือเท่าไร
ถ้าสมมติว่าคนนำขันทดแล้ว จะทำอย่างไรขึ้น ให้แก่ชาวคนศรีธรรมราช
อันใหม่ หรือไม่ทำอย่างไรขึ้น ให้แก่ชาวคนศรีธรรมราชแล้ว ความ
จะทราบ กษัตริย์ทูลเกล้าจะทูลเกล้าประโชนก่อนยกยอชาวเขาแล้วจะ
พหุพหุ ขลุ่ยพาทอนน จะเดินไปในการตัดสินคดีคดีใด ขลุ่ยพาทอน
ได้ โป่งค้อแจงให้แจ่มแจ้ง ทั้งเป็นความจริงทูลเกล้าอยากจะทำ

นายปลื้ม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
ตามกฏรัฐบาลได้เสนอเหตุผลมาว่าสร้างทาง โดยวัตถุประสงค์ประสงค์ของกับเจ้าของ
คนไม่ได้ นั่นก็เพราะเหตุว่าคชบงกชของคชบงกชของคชบงกชแล้ว ทางเรา
ก็ได้จัดสร้างทางไปแล้ว ต่อมากลางถ้าจะไม่ได้เงินค่าเสียหายจึงขอให้ออก
พระราชบัญญัติเสีย เรื่องจึงเป็นเช่นนี้เท่านั้นเอง ก็เพราะเหตุว่าเจ้า
ของคชบงกชเมื่อเราสร้างทางไปแล้วเขาถือว่าจะไม่ให้ค่าเสียหาย จึงขอให้ออก
พระราชบัญญัติเวนคืนคชบงกช

นายพรหมมา นาคเมือง (พรหมเมือง) : เมื่อทูลเกล้า
ขังขังเช่นนี้ ชาวเขาออกให้ถวายสมมติ

มีสงฆภิกษุ ๖ คน

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีผู้ใดขอเปิดอภิปราย จึงขอให้ลงมติ
ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดชูมือขึ้น

มีสงฆภิกษุ ๕ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดชูมือขึ้น
ไม่มีสงฆภิกษุยกมือ

ประธานสภาผู้แทน : ผู้เห็นด้วย ๕๖ ไม่เห็นด้วย ไม่มี เป็น
อันรับหลักการ อรรถนาคกร :

นายปทุม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
กรมการศาสนา

ประธานสภาผู้แทน : ทางรัฐบาลเห็นออกกรมการศาสนา ไม่มีผู้
ใดทักท้วง ถึงร่างเป็นกรมการศาสนา ชุดที่ ๒ ประญัตติ

นายปทุม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
๕ คน

ประธานสภาผู้แทน : ประญัตติ ๕ คน

นางสาธิต ภานุสวาท (นครปฐม) : ข้าพเจ้าเห็นจำมากไป
กฎหมายฉบับนี้เคยกักขัง ไม่มีใครรับหรือ

มีสงฆภิกษุ ๖ คน

นายปทุม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
ไม่ขอรับ

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอแปรญัตติ ๕ ไม่มีผู้ใดขอรับ
ร่างประญัตติ ๖ คน

ต่อไป เดรที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติการจลาจล พ.ศ. ๒๕๑๓ ของ
คณะรัฐมนตรี ทางรัฐบาลขอถอนเพื่อพิจารณาปรับปรุงให้เรียบร้อยยิ่งขึ้น

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง
พระราชบัญญัติตำรวจอาสา พ.ศ. ๒๕๕๓

หลักการ

เพื่อจัดตั้งหน่วยตำรวจอาสาสมัครในกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย
โดยให้กรมตำรวจมีอำนาจบังคับบัญชาทางวินัยอย่างใกล้ชิด

เหตุผล

๑. เหตุที่จำเป็นต้องจัดตั้งหน่วยตำรวจอาสาสมัคร ก็น่าโดยที่
ได้มีผู้อาสาสมัครไปปฏิบัติหน้าที่ของ เอกชน มาลง
หากจะให้ตำรวจประจำการไปปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว งานส่วนรวมซึ่งเป็นภารกิจ
โดยตรงของราชการตำรวจก็จะเสียไป เพราะมีกำลังตำรวจประจำการ
อยู่ ไม่เพียงพอ ตามหมายตำรวจอาสาสมัคร โดยคัดเลือกเฉพาะบุคคล
ให้เห็นว่าเป็นตำรวจที่มีความเข้าใจในสถานการณ์ในหน้าที่ และไม่เคยมีคดี
เสียหายในระหว่างรับราชการมาแล้วทำหน้าที่ดังกล่าวจน จะไม่ทำให้ต้องเสีย
กำลังตำรวจประจำการลงที่เป็นอยู่ ในขณะนั้น
๒. เป็นการส่งเสริมและส่งเสริมของตำรวจ เพื่อให้ ได้ผล ใน
มาตรฐานอันเป็นทศนิยมของประชาชน เพราะการที่ตำรวจต้องปฏิบัติ
หน้าที่ เช่น ฝ่าฝืนหรือฝ่าฝืนของเอกชนที่อาสาสมัคร ถ้าโดยที่
ไม่เหมาะสมไปย่อมก่อให้เกิดความเข้าใจไปในทางที่ไม่ถูกต้องจนได้
๓. เป็นการส่งเสริม กำลังพล ให้ตำรวจ ประจำการ ให้ได้ ปฏิบัติหน้าที่
ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตในเขตราชการซึ่งชน คือว่า เมื่อ
ทราบแล้ว ถ้าบุคคลนั้นสมควรแล้ว ทางราชการจะหาทางบรรจุให้
มีงานทำ โดยให้ มีความหวังเป็นตำรวจอาสาสมัครไป ก็จะได้อาจารย์ท่าน
ให้เป็นคนดีของชน

พระราชบัญญัติตำรวจอาสา พ.ศ. ๒๕๑๓

โดยที่เป็นการสมควร ให้มีตำรวจอาสา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติตำรวจอาสา พ.ศ. ๒๕๑๓"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ "ตำรวจอาสา" หมายความว่า บุคคลที่ได้รับกรมบัตร และแต่งตั้งให้ประจำในหน่วยตำรวจอาสาตามความในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้จัดตั้งหน่วยตำรวจอาสา เพื่อให้มีตำรวจอาสา ทำหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัยแก่บุคคลและทรัพย์สิน ตามที่จะมีผู้แจ้งเฉพาะเป็นพิเศษ และกรมตำรวจเห็นสมควรจัดให้

ให้หน่วยตำรวจอาสาสังกัดอยู่ในกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย และให้กรมตำรวจมีอำนาจบรรจุ แต่งตั้ง และถอดถอนตำรวจอาสา กับทั้งให้มีอำนาจระงับหรือลดขนาดอำนาจบังคับบัญชา และกำหนดให้มีอำนาจตามความเห็นหรือสั่งการปฏิบัติหน้าที่ได้

อำนาจตั้งระบอบได้ ในระบอบอันหนึ่ง อธิบดีกรมตำรวจจะมอบหมายให้ดู ได้ดำเนินการเพิกข้อยกเว้นได้บ้างควรยกเว้น

มาตรา ๕ ผู้ที่จะเป็นตำรวจอาสาได้ ต้อง

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบสามปีบริบูรณ์
- (๓) เคยรับราชการสังกัดกรม ตำรวจใน ประเภท ข้าราชการ พ.ต.เว.น

ตามสัญญาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๔) เป็นผู้เต็มใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๕) ไม่เป็นผู้มีภรรยาอุปสมภพไว้ ความสามารถ หรือจิตพิสัยเพื่อน ไม่ดีมีประกอบ หรือเป็นโรคเรื้อน โรคพิษสุราเรื้อรัง โรคยาเสพติดให้โทษ อย่างร้ายแรง หรือฉ้อโกงในกระชั้นตาย

- (๖) ไม่เป็นผู้ชู้ ในระหว่งพักพิงที่ราชการ
- (๗) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (๘) ไม่เป็นผู้หมิ่นด้นตนพมดอง
- (๙) ไม่เป็นผู้เคยถูกไล่ออกจากราชการ
- (๑๐) ไม่เป็นผู้เคยถูกปลดออกจากราชการ
- (๑๑) ไม่เป็นผู้เคยต้องคำคุกโดยคำพิพากษาโทษจำคุก เว้นแต่ความ

ผิดในลักษณะฐานอุทธรณ์ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

ผู้ขาดคุณสมบัติตาม (๘) ถึง (๑๑) ถ้าคณะกรรมการซึ่งอธิบดีกรมตำรวจตั้งขึ้นพิจารณาเห็นเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้นั้นได้กลับตนประพฤติเป็นคนดีแล้ว อธิบดีกรมตำรวจจะรับบรรจุได้เป็นการเฉพาะรายก็ได้

มาตรา ๖ ตำรวจอาสาจะได้รับประโยชน์เป็นเงินเดือนหรือเงินจ่ายเป็นคราวๆ ตามที่อธิบดีกรมตำรวจกำหนด เงินที่จ่ายนี้ให้จ่ายจากเงินที่กรมตำรวจได้รับจากผู้จ้างตามความในมาตรา ๕ ห้ามมิให้จ่ายจากงบประมาณแผ่นดิน

มาตรา ๘ ให้ตำรวจอาสาสมัครเครื่องแบบ เครื่องแบบนั้นจะมีลักษณะ ชนิดและประเภทอย่างไร และจะให้ตั้งได้เมื่อไร โดยเงื่อนไขอย่างใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙ อำนาจและหน้าที่ของตำรวจอาสาสมัคร ในฐานะเป็นเจ้าพนักงาน ตามความในกฎหมายลักษณะอาญา และในฐานะเป็นพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจความมั่นคงภายในประมอตกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้จำกัด เฉพาะเพียงในกิจการเกี่ยวกับตำรวจ นครของความปลอดภัยแก่บุคคล และทรัพย์สิน ของบุคคลสาธารณะ หรือในกรณีที่ไม่เกี่ยวข้องกับกิจการดังกล่าวแล้ว เฉพาะ เพียงเมื่อปฏิบัติภารกิจในกรณีที่ยกข้อยุติไปตามมาตรา ๘๘ แห่งประมอตกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ ตำรวจอาสาสมัครไม่ควรทำการใดๆ อันเป็นการฝ่าฝืนหรือขัดขวางคดีอำนาจ และหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครอง หรือ ตำรวจที่มอบหมายตามประมอตกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายอื่น

มาตรา ๑๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเครื่องแบบตำรวจอาสาสมัคร โดยชอบด้วย กฎหมาย บังคับแต่งเครื่องแบบตำรวจอาสาสมัคร หรือแต่งกายอย่างอื่นที่คล้าย กันอันอาจก่อให้เกิดความสับสนแก่ประชาชน หรือความเสื่อมเสียแก่กิจการของหน่วย ตำรวจอาสาสมัคร มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับ ไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราช ราชบัญญัตินี้ และให้อำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้ บังคับได้

.....
.....

นายสนั่น สายสว่าง (นครปฐม) : ในสมัยเกิดรัฐสภา
 อดิฉันเป็นโตมตั้งท้าวคน ๒ ครองรัฐบาลเด่นอกกฎหมายในสภาอดิฉันอดิฉันไป
 แสดงความคิดเห็นเพื่อจะขอปรับปรุง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเรียนต่อรัฐบาลของ
 รัฐสภาซึ่งให้ความไว้วางใจไป ก็เป็นรัฐบาลซึ่งประชาชนให้ความไว้วางใจ
 เพราะฉะนั้นตั้งอะไรที่รัฐบาลจะเด่นขอเข้ามาในสภาของภาคคน ก็ขอกระทรวง
 ความรอบคอบ และขอกระทรวงด้วยความละเอียดถี่ถ้วน ซึ่ง
 มีคณะรัฐมนตรีตั้งแต่ ๒๔ คนขึ้นไป ยังความไม่เคร่งไม่เคร่งมอม
 กรมการอื่น ๆ เช่นคณะกรรมการกฤษฎีกาที่จะได้ครของกฎหมาย หรือปรับ
 ปรุงและเจ้าหน้าที่ทุกกระทรวงกรม และในระยะเวลาคิด ๆ กันรัฐบาล
 อดิฉันกฎหมายคิด ๆ กันถึง ๒ กฎหมาย โดยอ้างเหตุผลไม่เรียบร้อย เพื่อ
 ปรับปรุง นี่เป็นการฟ้องตัวเองว่ารัฐบาลตามบทของ รัฐบาลฟ้องตัวเองซึ่ง
 ฟ้องตัวเองต่อรัฐสภาซึ่งเราได้ ไว้วางใจ ข้าพเจ้าอยากทราบว่ารัฐบาล
 ร่างกฎหมายบ่อย ๆ ก่อนที่เด่นอกกฎหมายไม่ปรึกษาหารือให้คงแท้ การที่
 เเด่นอดิฉันไม่ใช่ว่าเสียหายน้อย ๆ ผมพกระบายโรเนืองเท่าไร เจ้าหน้าที่
 จะต้องทำงานเท่าไร แต่ขออดิฉัน เหตุผลอย่างรัฐบาลฟ้องตัวเอง คิดว่า ๆ
 กับรัฐบาลทำอะไรทำงาน ๆ ทำให้ทางรัฐบาลเดียว ข้าพเจ้าเคยให้ความ
 ไว้วางใจสมัยนั้นมา เมื่อรับรองข้าพเจ้าก็เคย แต่ไม่ใช่ว่ากลัวจะเสียไป
 คือรัฐบาลจะทำอะไรก็วันแต่ปรึกษาหารือกันอดิฉันนั้น ข้าพเจ้าจึงไว้วางใจ
 ไม่ใช่ไว้วางใจเด่นอะไรขึ้นมาแต่อดิฉัน , อยากจะถามข้อบกพร่องว่าทำไม
 จึงอดิฉัน ขอให้ ช่าง หรือช่างหรือบกอดิฉันไม่เขาอดิฉัน กอดิฉันไป นี้
 ของเจ้าไม่ทราบ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าจะเป็นอย่างนั้น ข้าพเจ้าอยากจะทราบ
 ว่าข้อบกพร่องอะไร

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
 ความจริงพระราชบัญญัตินี้ได้เด่นขอเราระเบียบการนานแล้ว ทนเมือ
 พิจารณาแล้วเห็นการบกเบียดเปลี่ยนแปลงไป น่าจะคงแก้ไขให้เห็นารเดิม ความ
 จริงของพรของอยู่แต่ เมื่อกลับราชบัญญัติของ สมนักว่านักปราชญ์คนหนึ่ง
 เตรงเมือ ๖ ตัว ในทรงเดียวกัน ได้เจาะช่องให้มันอดิฉันได้ ๕ ข้อ

แต่คงจะพองใหญ่สองหนง... เศษใด จึงจะไม่ให้แรงกลึงซึ่ง...
กรมขอพรของบางเพื่อเขาไปปรบปรนให้หรือหรือ

นายสนนที สอนฝรั่ง (นกรบฏ) : นกปรบปรนจะปรบปรน
แต่การปรบปรนเป็นกฎหมาย จะต้องมีพระนครให้ตั้งการหรือไม่ว่าง...
ไปเงื่อนผ่านกรมการปรบปรนก็ได้ ข้าพเจ้าไม่ใ้ใจมืดให้...
พังกัดไป จะตกก็ตกไป เมื่อไม่ตกก็ไม่ว่าให้...
อะไรถึงปรบปรน ทนกับความต่ำมากร...
แก่คนไหน ซึ่งมีที่อดอดมาซึกเดียว...
กรมการก็ได้ ไม่ใช่ข้าพเจ้ามาทรมาน...
การปรบปรนไม่บกพร่องจากเงื่อนงาน...
ถึง ๒ พระราชบัญญัติ ก็จะต้องกรมการจะเต็มอะไรก็ว่ากันไป

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นกรสวรรค์) : ข้าพเจ้าไม่ชอบร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ ถอนไปก็ดี เพราะไม่ชอบร่างกฎหมายฉบับนี้...
แต่จะให้ตราเป็นกฎหมายในสำนักงาน...
ความเสียหายแก่บ้านเมือง...
และตั้งใจจริง ๆ จะคิดคำน...
ซึ่งการต่างกัน ส่วนจะเขาเห็นผิดต่างกันจะบกพร่องหรือไม่บกพร่องอะไรนั้น
ข้าพเจ้าไม่อยากจะกล่าว ถ้าผู้ใดคัดค้านอยากให้รัฐบาลถอนไป ข้าพเจ้าไม่
ชอบ เมื่อรับไปแสดงจะแก้เท่าไรก็ได้เพราะเหตุการก็เคยอยู่แต่...
ไม่เห็น ข้าพเจ้าก็อยากจะให้รัฐบาลถอนดีกว่า เพราะถึงหากว่าสมาชิกจะว่า
กฎหมายบกพร่อง เมื่อกฎหมายออกมาแล้วคำคำหั้นจะบกพร่องอย่างไรก็ได้
ผิด เพราะฉะนั้นความปลงอกก็มีว่า ถ้ารัฐบาลถอน กฎหมายฉบับนี้ก็ไม่เข้า
มาอีก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงพอใจ...
กฎหมายนั้นผ่านไปถอนไปเดี๋ยวก็ระดี เพราะสมาชิกตั้งจนมากก็ไม่ชอบกฎหมาย
ฉบับนี้ ความคิดตรงกันแต่ยังไม่คิดข้านให้ ไปเลย โมทนาสาธุด้วย

นายสวัสดิ์ สาระสาติน (กาญจนบุรี) : ข้าพเจ้าขอเดชะขอเดชะ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่นับได้เปิดอภิปราย เป็นอัน
ได้เห็นควรให้รัฐบาลถอนไป ขอได้โปรดอนุมัติ

มีมติมาชักยกมือ ๕๗ คน

ประธานสภาผู้แทน : มีมติไม่รับรองไม่รับรองขอ
ไม่มัตมาชักยกมือ

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันยกมือ ลงไปเถิด ซึ่ง
บัญญัติองค์การตั้งกระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๔๗๖
ชื่อน อ่ำพต (ตั้งกระทรวง)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง

พระราชบัญญัติองค์การตั้งกระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ ๑)

พ.ศ. ๒๔๗๓

หลักการ

เพื่ออนุวัติบทให้หลักการขององค์การตั้งกระทรวงมหาดไทย
การให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติองค์การตั้งกระทรวง
มหาดไทย พ.ศ. ๒๔๗๓ วัตถุประสงค์

เหตุผล

เนื่องด้วยมติที่รัฐบาลกระทรวงมหาดไทยออกตั้งการตั้งกระทรวง
มหาดไทย แต่ก่อนหน้าบัตรไปตั้งตั้งคณะรัฐมนตรีเอกชนทั้งหลายว่าเป็นบัตรที่
รับจากองค์การตั้งกระทรวงมหาดไทยให้ตาม ประกอบบริหารการและ
อื่นใดมากมาย ซึ่งเป็นการตั้งหาประโยชน์ โดยมีข้อสมรรถนะให้เป็นการ
หลายแก่องค์การตั้งกระทรวงมหาดไทยไม่เป็นที่ไปตามความเจตนาของสภาผู้
ซึ่งอนุญาตให้ตั้งองค์การตั้งกระทรวงมหาดไทยซึ่งได้ให้ความไว้วางใจ และ
อนุมัติเงินทุนตั้งกระทรวงมหาดไทยเป็นทุนหมุนเวียนยัดยัดตามบัตร อันเป็นเหตุหนึ่ง
ให้ประชาชนได้ประสันผลจากผู้เป็นทหารผ่านศึกประพฤติกมีชอบนานาประการ

เหตุผลและรายละเอียดจักได้แสดงในที่ประชุมสภาผู้แทน

พระราชบัญญัติองค์การส่งเสริมการค้าผ่านศีก (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๓

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชบัญญัติองค์การส่งเสริมการค้าผ่านศีก พ.ศ. ๒๕๕๓

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติองค์การส่งเสริมการค้าผ่านศีก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผู้ใดเป็นทนายผ่านศีก ทนายผ่านศีกประจำการหรือทนายผ่านศีกนอกประจำการ หรือครอบครัว ทนายผ่านศีกตามความที่กล่าวไว้ในมาตรา ๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์การส่งเสริมการค้าผ่านศีก พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้างขึ้นให้ประกอบกิจการใด อันแสดง ความ หมายถึง ในทำนอง อยู่ในความอุปถัมภ์ขององค์การทนายผ่านศีก หรือแสดงอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้บุคคลตั้งคำถามหรือเป็นกิจการอื่นแห่งขององค์การทนายผ่านศีก จะเป็นโดยทางตรงหรือ ทางอ้อมก็ดี หรือโดยปริยายอื่นใดก็ดี โดยมีได้รับอนุญาตจากองค์การส่งเสริมการค้าผ่านศีกเป็นลายตงษณอักษรเป็นพิเศษ

มาตรา ๔ การใช้คำอ้างหรือให้ชื่อว่า "ผ่านศึก" หรือ "ศึกผ่าน" หรือ "ศึก" เพื่อให้ประชาชนเข้าใจหรือเชื่อว่าเป็นกิจการเกี่ยวเนื่องกับของกิจการสงครามทหารผ่านศึก ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษรอันใด เพื่อประกอบกิจการค้าหรือธุรกิจใดๆ หรือใช้เครื่องหมายหรือดวงตราเป็นรูปธงจกักร อันแสดงว่าเป็นฝ่ายทหารบกก็ดี หรือใช้เครื่องหมายหรือดวงตราเป็นรูปธงเรืออันแสดงว่าเป็นฝ่ายทหารเรือก็ดี หรือใช้เครื่องหมายกองทัพอากาศหรือได้หัตถ์ของตำรวจกักร เพื่อประโยชน์แก่การประกาศหรือโฆษณา หรือประทับตราในตราสาร, เอกสาร หรือใบรับเงินใด ๆ กักร ไม่ว่าจะเป็นการเฉพาะคน หรือเป็นทางหุ้นส่วนและบริษัท หรือเป็นการค้ารวมหมู่การใด ๆ กักร กักร ต้องได้รับอนุญาตพิเศษเป็นลายลักษณ์อักษรจากกองกิจการทหารผ่านศึกกักร และต้องปฏิบัติตามกฎและระเบียบกักร และกำหนดเงื่อนไขของกองกิจการทหารผ่านศึกกักร

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดสร้างตราหรือเครื่องหมายใด ๆ หรือตราประจำชาติประทับตราสารหรือเอกสารใด ๆ ตามความกักรต่างไว้ ในมาตรา ๔ อันเขียนแบบตราหรือเครื่องหมาย หรือทำให้จะมีลักษณะกักรของแบบตราหรือเครื่องหมายของกองกิจการสงครามทหารผ่านศึก

มาตรา ๖ บุคคลทหารผ่านศึกของกองกิจการสงครามทหารผ่านศึกออกโทษนั้น ให้ถือว่าเป็นเพียงบัตรแต่งตั้งเฉพาะตัวว่า ได้เป็นทหารผ่านศึกเท่านั้น จะแสดงอย่างอื่นใดว่าเป็นบัตรอนุญาตให้ประกอบ ธุรกิจการค้าหรือดำเนินการใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๗ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๔ มาตรา ๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกิน ๑ เดือนหรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๘ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๖ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘ บรรดาข้าราชการ โสภณกิจกร ดังเคราะห์ ทหาร ผ่าน คัก ได้
อนุญาตให้ดำเนินการไปแล้ว หากไปเกิดเสียหายจนแก่รัฐหรือหนคบุคคลหรือ
บุคคลใด ให้องคการนั้นรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายในบรรดากรณีททำไป

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระ
ราชบัญญัติ

.....

.....

(ตงรัช) ช้อน อ้าพล ผู้เด่น

(ตงรัช) เพม ว.ท.ต., ชัยวัฒน์ อินทะพันธ์, สงกรานต์, วงศ์
วีระชาติพล, เต้จ จิรากรณ, บุญมี, ส. พูลลาภ,
ส. อิศรางกูร, บุญเพ็ง พรหมคุณ, ผู้รับรอง

ประธานสภาผู้แทน : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เจ้าของไม่มา
ไม่ยอมผู้ใด ค้อไปหมายเลข ๗ ร่างพระราชบัญญัติช่วยกาชีพและวิชาชีพ
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๓ ของนายเลวี อิศรางกูร ณ อยุธยา
และนายถ้วน เวชชาติกานน

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง

พระราชบัญญัติช่วยกาชีพและวิชาชีพ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๔๘๓

หลักการ

เพื่อช่วยให้คนไทยได้ มชวพเขาทำงานในรายคาเช่นเคยอภะที่ใดให้คน
ไทยเข้าทำงานในโรงงาน

เหตุผล

ตามพระราชบัญญัติช่วยอาชีพ และวิชาชีพปัจจุบันให้บัญญัติให้รัฐบาล
ประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดให้โรงงานต่าง ๆ ใช้คนไทยเป็นพนักงานได้
ตามอัตราที่จะได้กำหนดไว้ บัดนี้เห็นว่าเป็นการสมควรที่จะให้รัฐบาล
อำนาจประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดให้คนไทยเข้าทำงานในร้านค้า เพื่อ
ช่วยส่งเสริมให้คนไทยได้ศึกษากิจการค้าบ้าง และช่วยให้ได้ มีงานทำเป็น
อาชีพเป็นการฝึกฝนไปในตัว

ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้บัญญัติให้รัฐบาลประกาศพระราช
กฤษฎีกาให้คนไทยเข้าทำงานในร้านค้า ก็เท่ากับเปิดช่องให้รัฐบาลหาทางออก
ได้หลายอย่าง อาทิเช่น แทนที่รัฐบาลจะประกาศจำกัดอาชีพของชนต่างด้าว
ก็ประกาศให้คนไทยได้เข้าทำงานตามอัตราส่วน โดยไม่ต้องจำกัดอาชีพก็ได้
ตมมติความเห็นที่รัฐบาลจะประกาศไม่ให้นักต่างด้าวค้ากรรมจึงดีเยี่ยม ก็
ประกาศให้คนไทยเข้าทำงานในร้านที่ตมมต้อยเป็นต้น เหตุฉะนั้น
นอกจากจะได้ข้อปรายเพิ่มเติมในสภาต่อไปอีก

ร่าง

พระราชบัญญัติช่วยอาชีพและวิชาชีพ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๔๙๓

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก่ใจเพิมเติมกฎหมายว่าด้วยอัตราช่วยอาชีพ และ
วิชาชีพให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

.....
.....

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติส่งเสริม
และรักษาชีพ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมอาชีพ
และรักษาชีพ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"โรงงาน" หมายความว่า โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและ
พระราชกฤษฎีกาออกตามความในกฎหมายนั้น

"ร้านค้า" หมายความว่า ร้านค้าตามกฎหมายประมวลรัษฎากร
พ.ศ. ๒๕๕๒ และพระราชกฤษฎีกาออกตามความในกฎหมายประมวลรัษฎากร

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมอาชีพ
และรักษาชีพ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ ให้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดจำนวนหรืออัตราส่วนของ
คนไทยซึ่งโรงงานหรือร้านค้าต้องใช้เป็นพนักงาน

พระราชกฤษฎีกาฉบับนั้นจะกำหนดให้ โรงงาน หรือเฉพาะแต่โรงงาน
บางอย่างและร้านค้าทางต้นหรือร้านค้าบางอย่างใช้คนไทยเป็นจำนวนเท่าใด เป็น
พนักงานหรือเป็นอัตราใดของจำนวนคนทำงานทั้งหมด และเฉพาะคนงานบาง
หน้าที่ของโรงงานหรือร้านค้า บางอย่างจะกำหนดให้ใช้แต่เฉพาะคนไทยเป็น
คนทำงานก็ได้"

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระ
ราชบัญญัตินี้

.....
.....

(ลงชื่อ) ส.อ.ส.ร.วง กว ส่วน เวชชาติถนมน ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) น. เกษสุวรรณ, บุญช่วย ศรีสวัสดิ์, บ. พงษ์สุคนธ์,
ส่วน พรหมประกาย, จ.สายเชือก, บ.น สัมมาการณ,
สมรรถ เอี่ยมวิโรจน์, ชัยวัฒน์ อินทรพันธ์, บุญคุ้ม,
ทองดี อีสราชวน, ระเบียบประจันตคาม, สุภกิจค์จตุรงค์

ผู้รับรอง

๑๕.๖๘ น.

นายส่วน เวชชาติถนมน (นครปฐม) : ข้าพเจ้าขอเสนอร่าง
พระราชบัญญัติด้วยราชศัพท์และราชศัพท์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยมี
หลักการว่าเพื่อช่วยให้คนไทยได้มีอาชีพรับราชการทำงานในร้านค้า เพื่อส่งเสริม
ที่ได้ให้คนไทยรับทำงานในโรงงาน เหตุผล ตามพระราชบัญญัติ ๑๕๖ ราชศัพท์
วิชาชีพปัจจุบันได้บัญญัติให้รัฐบาลประกาศพระราชกฤษฎีกาให้โรงงาน
ต่าง ๆ ใช้คนไทยเป็นคนที่ทำงานได้ตามอัตราที่จะได้กำหนดได้ บัดนี้เห็น
เป็นการสมควรที่จะให้รัฐบาลมีอำนาจประกาศพระราชกฤษฎีกา กำหนดให้
คนไทยรับทำงานในร้านค้า เพื่อขอตั้งเดิมให้คนไทยได้มีอาชีพ เสวยความ
และช่วยให้ได้งานทำเห็นอาชีพเป็นการฝึกฝนไปในตัว

ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้บัญญัติให้รัฐบาลประกาศ
กฤษฎีกาให้คนไทยรับทำงานในร้านค้า กฤษฎีกาประกาศให้รัฐบาล
ได้หลายอย่าง อาทิเช่น บทที่รัฐบาลประกาศจำกัดอาชีพของบุคคลต่าง
ประกาศให้คนไทยได้เข้าทำงานตามอัตราโดยไม่ว่าจะจากอาชีพก็ได้สมัคร
อาแทนที่รัฐบาลจะประกาศไม่ให้เป็นต้องคิดทำการกับเรื่องอื่น ๆ ประกาศ
ให้ต้องมีคนไทยรับทำงานในโรงงานสมัครเป็นต้น การที่รัฐบาลได้

ว่างพระราชบัญญัติชนบท ก็มีความมุ่งหมายจะให้คนไทยซึ่งเป็นจำนวนน้อย
 มากที่ไม่ได้ประกอบสัมมาอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่ง และมีจิตใจประสงค์
 ที่จะหาเนกจการค้าในชนบท แต่หลงดำเนินวิชากิจการค้าเป็นโอกาสยาก
 ที่จะหาผู้ฝึกการแต่ศึกษาได้ ถ้าเป็นของหลวงทางข้อเท็จจริง ทางคำสั่งองค์
 หาโอกาสยาก ในฐานะที่หลวงเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของที่ควรต้องหาผู้ทาง จึง
 ได้เห็นพระราชบัญญัติชนบท เพราะขอให้องค์ท่านจงลยว่า การที่ชาวพเจ้า
 เห็นพระราชบัญญัติชนบทนั้นไม่ได้เป็นการกระตบกระเทือนคนดวงด่าง และ
 ไม่ได้เป็นการกระตบกระเทือนบุคคลผู้ใดผู้หนึ่ง เพราะฉนั้นจึงกล่าวถึง ทาง
 ราษฎร โรงเรียนฝึกหัดราษฎร ก็จำเป็นจะต้องมีการใช้จ่ายประจำอยู่ เป็นเนื้อ
 นึ่งแล้ว เพราะฉะนั้นในการที่พระเจ้าให้พี่น้องคนไทยมีโอกาสเข้าไปทำงานใน
 สถานที่และแหล่งผลิตการค้าอันมีได้เป็นการกระตบกระเทือน หรือรบกวนเขา
 มากไป แต่เข้าไปศึกษา ไปศึกษาทำงานในห้างร้านค้าและโรงเรียนฝึกหัดราษฎร
 เพื่อให้เหมาะสมควร และยังลยงานที่หาว่าเราไม่ได้ช่วยเขาและจะปล่อยให้เขานั่ง
 นิ่งเฉย เราของค่านึงดังเหตุการณ์นี้ ผู้ซึ่งไม่ได้ประกอบกิจการอะไรนั้น
 เราจะช่วยเขาได้อย่างไร และเราจะหาทางอย่างไร แต่ที่ชาวพเจ้าเห็นอย่างนั้น
 ชาวพเจ้าขออย่างเคร่ง ๆ ว่า ในโอกาสต่อไปถ้าหากว่ารัฐบาลนั้นได้คิดเห็น
 ว่าประเภทกิจการค้าและธุรกิจการค้าประเภทนั้นมีความจำเป็น และมีรายได้มาก
 รัฐบาลก็อาจที่จะกำหนดลงไปว่า เราจะใช้เงินของเราให้เขาไปศึกษาในกิจ
 การค้าหรือในธุรกิจการค้าจำนวนส่วนเปอร์เซ็นต์เท่าไร เป็นหน้าที่ของรัฐบาล
 โดยที่ขอประกาศพระราชบัญญัติว่า ในเมื่อได้รับหลักการแห่งพระราช
 บัญญัติแล้ว เพราะฉะนั้นในโอกาสที่หลวงเจ้าเห็นชมนานก็เห็นว่าไม่เป็น
 การขัด และไม่ป็นพระ ราชบัญญัติที่จะฉีกจิตใจคนต่างด้าว หรือว่าจะ
 เป็นการฉกหรือฉวยใด ๆ แต่เพื่อประโยชน์อันมีให้เป็นไปโดยอันดีจริง ๆ จึง

๑๑๔

สมเด็จพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าวตกไป การที่จะเกิดชนชั้นมรดกชั้น
หนึ่งรัฐทางไม้ สักก็เพราะเหตุว่าได้เตรียมพร้อมแล้ว แต่เมื่อเกิดชนชั้น
แรกในระบอบนอกก็ประชาชนที่อดร้อน แต่เราขอสงวนพฤติในการสร้าง
พระราชบัญญัติฯ ดังกล่าวอีกเล็กน้อยเพื่อให้ได้งานกรรมผลอันงดงาม ข้าพเจ้า
เห็นว่าไม่สมควรที่ทำการด้วยเหตุผิดดังกล่าวข้างต้น

๑๕.๕๖ น.

นายบุญช่วย อัคราทร (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจเป็น
อันมากที่ได้ยินผู้ใดมีความคิดเห็นในทางขัดแย้งกับร่างพระราชบัญญัติ
นี้ อัคราทร อัคราทรมีความเสียใจที่ได้ไปดูตามบุคคลที่คัดค้านร่างพระราชบัญญัติฯ
ร่างของข้าพเจ้า รู้สึกเสียใจอย่างถึงที่สุด เนื่องจากพวกเราชาวไทยนั้นชอบมาช้านานแล้ว
เราใช้แต่เอกราชอันใหญ่เป็นเวลานานแล้ว แต่หาได้พยายามจะเอา
สิ่งมาลงบนตัวบ้างไม่ เพราะฉะนั้นเพื่อแก้ไขในทางที่ระบอบกึ่งเอกราชทาง
เศรษฐกิจและการค้ากับตนเอง ข้าพเจ้าจึงอยากจะขอของความเห็นจากผู้
ผู้แทนของรัฐสภาผู้แทนราษฎรบ้างว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็น
อันเหมาะสมหรือไม่ถึงขั้นที่จะดำเนินการที่จะแก้ไขร่างที่ฉบับใดบ้าง ๆ เพื่อที่
ข้าพเจ้า เห็นว่าร่างนี้ ดีโดยทั่วไปอย่างที่ยกตัวอย่างเมื่อแรก ๆ นี้ เพียงแต่
ข้อควรระวังในทางอันเพียงอันเดียวเท่านั้น พวกเราต้องพิจารณาว่าควร
ไปหรือไม่ ซึ่งคงที่พอจะดูตัวอย่างร่างนี้ ในเรื่องน่าเป็นห่วงอะไร ๆ อย่างนี้
ข้าพเจ้าได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกไปจะขอความเห็น
ของคณะรัฐมนตรีบ้างไทย และให้คนไทยได้ซื้อที่เองเองเพื่อที่จะใช้เป็น
มรดกไทยนี้ ในโอกาสต่อไปในคราวหน้า

๑๕.๕๗ น.

นายวาสุ อรรถาพิพัฒน์ (ฉะเชิงเทรา) : กระผมเป็นกระหนึ่งคนมีความ
ยินดีที่จะรับฟังความเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ข้าพเจ้าจะขอมาคืนร่างพร

ราชบัญญัติฉบับนั้น ถึงแม้เพื่อนสมาชิกจะเสียใจหรือร้องไห้ลาเขา เขาก็
 เป็นที่ตั้งของคาม เองด้วยร่างพระราชบัญญัติที่เด็ดขาด ถ้ามารวม
 เป็นกฎหมายใช้บังคับคงไม่ได้ผลสมความมุ่งหมาย การที่ไม่ได้ลงมือเป็น
 อย่างไม่ถ่วง ร่างพระราชบัญญัตินั้นว่า เพื่อให้คนไทยเจ้าทรัพย์ของเมือง
 หรือกิจการของบริษัของคนต่างด้าวได้ ซึ่งในเงื่อนไขอย่างน้อยที่สุดเรา
 รับรองว่าความกระตือรือร้นของคนไทยนั้น แต่กลับไม่สำคัญเท่าไร กล่าว
 ถ้ากฎหมายที่เราจะบังคับให้เขาได้อย่างไร สมมติว่าเราบังคับว่าต้อง
 ต่างด้าวที่ไปพอลาเขาไปอย่างไร เขามีความรับผิดชอบอย่างไร เขาก็
 พอลาเขาเท่าไร นั่นสมมติว่าเราจ้างพอลาเขาเดือนละ ๓๐๐ บาท แต่เขาร้อง
 ร้องมาตลอดว่าอย่างไร เขาก็ไม่สามารถจะทำได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นก็ขอ
 ลำบาก ไม่ใช่ว่าเขาไม่รับแต่ถ้าเขาไม่รับอย่างไม่ต้อง ก็เขาให้เราไม่คิด
 และยังคงงานหนักซึ่งเขาให้ทำในตำแหน่งที่ไม่เหมาะสมกับเงินเดือน ถ้าเช่น
 ไทยจะเข้าไปไม่ได้ ก็เสร็จกัน ข้าพเจ้าจึงเห็นจากกฎหมายที่ออกไปแล้ว
 คงบังคับให้ ได้ผลประโยชน์จริง ๆ มีฉะนั้นแต่ในการแสดงหรือการออกไป
 ถ้าออกไปแล้วบังคับไม่ได้ เขาหัวเราะด้วย คนต่างด้าวที่รับ และยังมี
 แสดงถึงว่าเขามักจะแทรกแซงฉันเรื่อย ๆ คิดจะกีดกันคิดจะพยายาม
 เราอย่าไปทำให้เขาได้เอง ถึงแม้ว่าจะเกิดยดกยดขยี้ในใจ ทางที่จะ
 รับผิดชอบให้แน่นอนแล้วจึงค่อยทำ ถ้าหากว่าออกไปแล้วมีประโยชน์ สมมติ
 ๑๐๐ เปอรเซ็นต์ แต่เมื่อเป็นดังผมไม่สนับสนุนด้วย ขอบค่าน

ร้อยโท จงกิต ไกรฤกษ์ (พิณโลก) : ข้าพเจ้าสนับสนุนร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะเหตุว่าคงเดินต่อไปคนต่างด้าวจะมาใน
 เมืองไทยมีจำนวนน้อยลง เป็นหน้าที่ของคนไทยที่จะดูแลตัวเองในทางเศรษฐกิจ
 กิจ เมื่อท่านสมาชิกหวังว่าออกกฎหมายนี้แล้วจะไม่ได้ผลเต็มเม็ดเต็มหน่วย
 สมมติว่าเราเริ่มต้น ก. ข. ก็ยังดีกว่าไม่เริ่มเสียเลย แม้แต่ของรัฐบาลเองใน
 บางกระทรวงเช่นอุตสาหกรรม เป็นต้น หนังสือไทยไม่รับที่จะอ่านนอกจากเรื่อง

ภาษาอังกฤษก็ควรมี อย่างน้อยให้หนักด้วย เพราะว่าถ้ามีภักดีที่แทนที่คนที่จะ
สนับสนุนคนไทย แต่ในวงการรัฐบาลบางแห่งไม่ได้สนับสนุน จำเป็นต้องจ้าง
ฝรั่งเป็นคน

๑๖.๑๒. ๓.

นายสวัสดิ์ สารศาสตร์ (กาญจนบุรี) : คือว่าร่างพระราชบัญญัติ
ที่ผู้เสนอ ๆ มาใน ความจริงถ้าพูดในด้านจิตใจและอุดมคติแล้ว ข้าพเจ้าก็ยอมรับ
สนับสนุนเหมือนกัน แต่พูดในทางปฏิบัติมีเหตุผลอยู่กว้าง ๆ อยู่ อย่างนี้ คือ
ถ้าผู้เสนอของกาให้รัฐบาลร่างพระราชบัญญัตินี้ไป และให้บอกพระราช
กฤษฎีกาบังคับให้พนักงานไทยเราไปทำงาน เราไม่ต้องพูดกันเรื่องคนต่าง
ชาติหรือคนไทยเรา มีทำงานอยู่ เวลานี้เราจะสมัครคนมาทำงานกับเรา ๆ ละ
ไม่ต้องเดือดอกเขาใคร ๆ มาทำงานได้หรือไม่ได้ ขอให้พิจารณาถึงอกเขาอกเรา
เสียก่อนเรากำไม่ได้ เมื่อไม่ได้คนที่ใจกว้างใจ เมื่อทำไม่ได้แล้วจะควรให้เขา
กอบกอบกระเด็นใจที่จะให้คนต่างต่างต้องรับเขาคนไทยไป จะเห็นได้ว่าโรงงาน
อุตสาหกรรม ท้องตลาด รับเอาคนไทยไป เป็นกรรมกรแล้ว ทำงาน ไม่ได้ เด็ดขาด
หรือเท่าไร แรงงานเขาต้องจ้างราคาสูง ถ้าหากว่าทำเป็นเจ้าของโรงงาน
หรือร้านค้าที่งานของเขาใหม่ โรงงานมีหลักการกว้าง ๆ อาจจะรับคนหลายประเภท
กว่างานบ้านความต้องกาจะให้คนไทยไปอยู่ จะออกกฎหมายบังคับอย่างไร
คนในร้านมีหลายอย่าง ตั้งแต่เทกระโถนเย็บกระโถนที่เห็นมากเสียเปรียบ
ของคนไทย ให้ ไปอยู่ตามโรงแรมต่างด้วยต่างสามอะไรอย่างนั้นหรือ
ให้ ไปอยู่ต่างต่างทำไม่ได้ เกี่ยวกับคนไทยเราไม่ควรไปเป็นราชาเราอย่างนั้น
หรือถ้าไปไม่ไหว รัฐบาลตั้งร้านค้าหรือโรงงานอุตสาหกรรม และตั้งร้านค้าของ
รัฐบาลแล้วรับเอาคนไทยเราไปทำงานจะได้ช่วยกัน เพราะว่าเราจิตใจซังกั้น
แต่คนอื่นเขาจะของคนไทย เราคิดว่ารัฐบาลจะบังคับเขาได้อย่างไรเป็นปัญหา
แล้วหลายอย่าง เพราะฉะนั้นในทางอุดมคติ ข้าพเจ้ารับนับถือว่าเราภักดี
ขอจะให้คนไทยมีอาชีพ แต่รัฐบาลทำไม่ได้แล้วเป็นกรรมกรเสีย คือกฎหมาย

ไม่มีประโยชน์ รัฐบาลอาจจะไม่ออกพระราชกฤษฎีกาบังคับ ถึงจะออกก็ไม่
ได้ประโยชน์อะไรเลย

๑๖.๐๕ ๒.

นายฟอง สิทธิธรรม (อบลราชธานี) : กระผมต้องขอประทาน
โทษที่จะคงกราบเรียนต่อสำนักงานตั้งประวัตพระราชบัญญัติฉบับบาง แม้เรา
จะไม่ตั้งใจว่าจะเกี่ยวข้องอย่างไร ในครั้งหนึ่งท่านนายกรัฐมนตรีปัจจุบัน
เป็นรัฐมนตรีเก่าใหม่ในครั้งนั้น เหมือนรองประธานแห่งถงซือ พวกกระผม
เดินออกนอกนายก ฯ ในสมัยนั้นเจ้าคุณพุด ฯ เดี๋ยวนี้เดินอไม่ใช้เป็นพระราช
บัญญัติ เป็นความเห็นว่าจะช่วยชาติไทยด้วยการศึกษาค้นคว้าอิสระศึกษา
และแผนการในสมัยนั้นไม่เกิน ๑๐ ปี เราไม่กระทบกระเทือนจิตใจชาวต่าง
ประเทศเลย แต่ว่าในขณะที่ท่านนายก ฯ สมัยนั้นคือเจ้าคุณพุด ฯ รับได้
พิจารณาทุกเหตุการณ์ ไม่พองประสงค์ คอด้ภาถกยบไป ทานรองประธานอาจ
จะจำไม่ได้ ข้าพเจ้าขออ้างรัฐมนตรีเดียงและรัฐมนตรีเริ่มชาติและรัฐมนตรีอื่น
สัก หลัการเหมือนกันคือเราต้องการจะช่วยให้พ้นจากเงรของคนที่วาง
คำขอของจริงของกระทรวงศึกษาธิการไม่ใช่ขอเป็นกฎหมาย ข้าพเจ้าจะกราบ
เรียนกลับไปกระเป็นกรรเดำประวัตศาสดจริงไม่อยากจะถ่วงมากแต่เหตุการณ์
ก่อนมาจนถึงเวลานี้เหตุการณ์เกี่ยวกับเมืองเราเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าเองไม่
ได้ มีความเคลือบแคลงสงสัยแต่ประการใด เราขอ ถนอมได้กล่าวเป็นของพระ
ชาด้วยกัน แต่ทว่าเราเป็นเจ้าของ ข้าพเจ้าเองขออ้างท่านนายกรัฐมนตรีปัจจุบัน
ว่าทรงหนึ่งท่านเป็นนายก ฯ ก่อนสงครามครั้งที่ ๒ ท่านเข้มนนโบายอะไร
ข้าพเจ้าจำได้ ขออ้างว่าในฐานะที่ไทยเป็นเอกราชจะต้องใช้ ด้ทธและอำนาจทุก
อย่างของไทยมี ในฐานะเป็นประเทศเอกราช ครั้งนั้นท่านจอมพล ป.พิบูลสงคราม
ได้ทำอะไรไปบ้าง รุนแรงหนักเบาสา่ยกต่างอย่างไรข้าพเจ้าจะไม่กล่าว ข้าพเจ้า
จะจึงยอมให้ท่านนายก ฯ เดี๋ยวนี้ของสงครามในสมัยท่านเป็นรัฐมนตรีครั้ง

แรก และโดยเฉพาอย่างองก่อนที่ถึงบ้านรับหัตถ์การพระราชบัญญัตินี้
 ท่านจอมพล ฯ ซึ่งท่านเป็นนายกรัฐมนตรีท่านยังไม่พูดอะไรเลย แต่ด้วย
 พรรคของท่านฟังตลอดทุกบาท ซึ่งเสียงแทนรัฐบาลตลยตลตลตา ชาวเจ้านักไม่
 ออกว่าเป็นแบบอย่างที ไทหนักทาศยวงน พระราชบัญญัตินี้ข้าพเจ้าเชื่อว่า
 ความประสงค์ซึ่งเกยอกบทยบายอันหนึ่งของรัฐบาลด้วย ระเบียบหรือไม่
 เขียนก็ตาม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะไดกรวมเรียนให้ท่านมาก ๆ คือรัฐบาล
 ว่าร่างพระราชบัญญัตินี้มีความประสงค์อย่างไร ท่านจะรับหรือไม่รับ แต่
 รัฐมนตรีเสี อิศรางกูร ซึ่งเราขอมรับนับถือว่าเป็นนักชาตินิยม ก็เขาเป็น
 รัฐบาลเขายังไม่ได้พูด และทงเป็นเจ้าของร่าง ชาวเจ้านักเปิดในข้อถก
 ถกกันท่าอะไรกัน หัตถ์การของพระราชบัญญัตินี้เราจะให้คนไทยได้ มีอาชีพ
 ทั่วคนไทยไม่ว่าอาชีพ อะไรเด็กหรือตลกของเรายังไม่มีอาชีพอะไรก็ได้
 มีอาชีพทำอย่างนี้ มีหัตถ์การเป็นเช่นนี้ ชาวเจ้าเขาใจเดคนรรมณของยุว
 ความประสงค์ ของท่านจริงกับ ความ ประสงค์ ของชาติ ไทยคงเห็นมีเจ้า
 คุณพดุง เป็นนายกรัฐมนตรีและเป็นรัฐมนตรีว่าการของไทย ส่วนพหุติการ
 ในเรื่องซึ่งเกยอกบทยบายอันหนึ่ง เป็นเรื่องรัฐบาลหรือการราชการระดับ
 เราว่ากันในหัตถ์การบ้าง ชาวเจ้าเขาใจเช่นนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขยาคะ
 กรวามเรียนท่านเข้ามาซึ่งทงหลายทงอยู่ ในคำถามว่า ผู้ท่านเกยบททั้งหมดเป็นฝ่าย
 รัฐบาล ชาวเจ้าไม่เข้าใจโดยรัฐบาลซึ่งจะบัญญัติตามร่างนี้จะไม่ได้พูดอะไร
 สักคำเดียว แต่ความที่ของรัฐบาลที่ท่านรวมพล ท่านจะกดขี่หรือไม่ก็รัฐบาล
 ไทยหรือไม่ช่วย ชาวเจ้าก็ตอบว่า ไทยก็ไทยก็เป็นผู้ ไทยแล้วไม่อาชีพไทย
 ยอาชีพ เด็กของเราได้เป็นโรงเรียนวิชาต่างต่างอื่น ชาวไม่ ชาวก็อย่าดู
 เทนถกถาม มหาวิทยาลัยของชาวบริตมันค่าธรรมณะการเมือง จุฬาลงกรณ์ อันนี้แต่
 วิชาสหพจน เด็กพวกนี้พวกนี้จะให้ตลตลจากัดสถานการศึกษา ถ้าวอกถกเรา
 ไม่รับร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว ปัญหาอะไรอาชีพก็จะเกิดขึ้น ผู้รับผิดชอบไม่
 ให้ออมพูด ไม่ใช่ข้าพเจ้า คือชาติไทยในอนาคต เพราะฉะนั้นในฐานะที่ท่าน

เป็นชนชั้นนิยม ท่านเป็นนายก และข้าพเจ้าคิดว่าท่านไม่ชอบเปลี่ยนนโยบาย
ชาตินิยม และคงจะไม่ช่วยเหลือกัน อีกหลายเดือนคน ชาวต่างประเทศจะยอมให้
ท่านนายกตอบ ท่านบอกจำไม่เข้า ก็เหมือนกันข้าพเจ้าจะได้กลับไป ครอง
หนังสือข้าพเจ้าถูกกล่าวเป็นข่าว ข้าพเจ้ามาอยู่ในกรุงเทพฯ อย่างกระชั้นชิดไทย

๑๖.๑๑ น.

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิชิต) : ผมก็มีความเห็นเช่นเดียวกับท่าน
ด้มาเรียกท่านหลายท่าน ที่ว่าแต่งตั้งเจตนาที่เด่นชัดกับเจตนาดีในเรื่องตชชชาติ
นิยมอยู่ แต่เมื่อพิจารณาถึงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกไปแล้วจะมีผลใน
ฐานะปัจจุบันเช่นใดนั้น ก็ย่อมมีข้อสงสัยและข้อขัดข้องหลายประการ ดังที่
คุณด้วงศ์ ดำรัสถามได้เด่นชัดที่ประชุมสภาน และนอกจากนั้นผมก็อยากจะ
เสนอข้อสงสัยอีกหลายประการ. ในการคัดค้านร่างพระราชบัญญัตินี้
คงต่อไป

การที่ผู้เสนอขอตราประมวลกฎหมายเกี่ยวกับโรงงานที่จะให้
คนไทยเข้าไปร่วมทำงานได้ แต่เหตุใดเมื่อแรกจะให้คนไทยเข้าไปร่วมในการ
ค้าหรือขายผลการค้าไม่ได้ ในข้อนี้ขอพระเจ้าเจ้าใจฉันผู้เสนอกล่าวจะเข้าใจเสีย
จริงในเรื่องนี้คล้ายคลึงน้อย ก่อจากงานทุกประเภทนั้นเราแบ่งได้เป็น ๒
อย่าง คืองานที่คงใช้วิชาความรู้และผลผลิตของไร่รวงงาน สำหรับโรงงานนั้นเรา
ยอมรับนับถือว่าเป็นงานที่เกี่ยวกับการใช้แรงงานส่วนมาก คือใช้กรรมกร เพราะ
ฉะนั้นการที่เราให้คนไทยแทรกได้นั้น ก็ไม่กระทบกระเทือนกับเจ้าของโรงงาน
ก็ไม่กระทบกระเทือนแก่เจ้าของโรงงาน เขาพร้อมที่จะรับเขาแทรกใจ ได้
สำหรับปัญหาในด้านการค้าเข้ามาพิจารณาหาการค้า จะเป็นผู้รับเงินกีด
ขายของกีด คอบคุมคือกีด ข้าพเจ้าเองเห็นว่าเกี่ยวกับอัตราที่ไม่ใช่โรงงาน
ถ้าจะไปแทรกได้ก็ไปแทรกได้ แต่จะไปมีกีดการค้าจำเป็นจะต้องใช้วิชา
การหรือวิชาแพ ซึ่งเราควรจะให้ได้ พมกความรับได้จริงได้ คงที่จะเอาคน
ของเราไปยัดให้เขา ท้องคนของเราไม่มกคนส่วนมากพอหรือขาดความไว้วางใจ

นั้นยังระคายให้เขาของวานคำซึ่งจะเป็นชนชาติใดก็ตาม รูดอกดอกหรือทำให้
 ให้ถาวรผ่านพระทบกระเด็นหรือเด็กถาวรคำไปได้ ฉะนั้นจะเป็นผลเสียหายแก่
 เศรษฐกิจของบ้านเมืองเรา ถ้าหากว่าเราจะยึดคนเขาไปให้แก่เขาเป็นการ
 บังคับนั้น ซึ่งเขาอยากจะได้เนื้อเรื่องอย่างหนึ่ง เช่นครูใหญ่โรงเรียนชั้น ประ
 พจนาคณะกรรมการกระทรวงมหาดไทย เขามักมีโรงเรียนว่าครูใหญ่ โรงเรียน
 ชั้นกลางเป็นครูใหญ่คณะไทย แต่กินเงินเดือนของเขา แต่ความจริงของเขารวม
 ภายใต้งานตำแหน่งแล้วเขาบอกว่าเป็นของทำอะไรด้วย เงินเดือนกับเงินทานน
 ใจ ส่วนการอื่นจะส่งอะไรเลย ๆ ทักว่าสำหรับครูใหญ่ ในที่สุดก็เป็น
 ว่าเป็น นักกฎหมายออกไปแล้ว เขาจำใจของรับคนทำงาน เขาให้เงินเดือน
 คำ ๆ ปรากฏว่า อย่างนี้เกี่ยวกับคำ อยุ่เลย ๆ หรือหนึ่งสองยี่คำราชย์
 แต่ฉนั้น ในตรงที่จะไปรับ เพราะฉะนั้นเขาจึงมีคำรับเงินของพระบาท
 ราชย์อยู่คนเดียวคนเดียวเป็นของยากที่จะไปรับ และจะทำให้เกิดผลกระทบบริเวณ
 นี้แล้วผู้ซึ่งการคำจะรับบ้านเมืองเรา ซึ่งคำว่าเศรษฐกิจการคำ ณ ทุน
 คัดในใจของพวกเราอย่างเดียวกัน ของบุคคลอื่น ในบ้านเมืองเราทุกแห่งของ
 เป็นจำนวนมาก เรื่องการคำนั้นไม่ใช้แรงงาน เป็นอาชีพ ไม่ใช้มีแรง
 งานทำได้ ไม่ใช่เช่นนั้น เว้นแต่จะไม่เลือก เงินค่าตอบแทน ตัวอย่าง
 ชาติพวกนี้หมดการทำได้

นายภักดี พัฒนภักดี (บุตรของกรมราช) : ข้าพเจ้าได้ฟังทั้ง
 ฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายค้านมานานแล้ว อาจจะฟังความเห็นของรัฐบาลว่าจะมี
 ความเห็นอย่างไร เพื่อกิจการงานว่าควรจะรับหลักการหรือไม่รับหลักการ

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
 ตามที่เดิมท่านตั้งมาซึ่งได้อภิปราย ในทางสนับสนุนและที่ค้านพระราช
 บัญญัติ ในเรื่องนทางรัฐบาลคือเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงมหาดไทยก็
 ได้พิจารณาในหลักการในกฎหมายนี้ แต่ในเมื่อสิ่งที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายที่จะ
 ออกกฎหมายให้เห็นว่า ในการปฏิบัติตามกฎหมายจะเป็นการกระทบ
 กระทบต่อการศึกษาและการเศรษฐกิจเป็นอันมาก เหตุผลก็คล้ายๆกับที่ท่านอภิปราย

กันแสดงว่ากระทบกระเทือนอย่างไร เช่นล้มมีมติจรรยาบรรณอย่างทรมาน
 สามีคิดฆ่าเมียได้ก็ไปตายไปเสีย เช่นรจนการงานหนึ่ง เขาจะคิด
 มีใครทรมานทากนทกเถยวของกับเขา เขาต้องทอคนที่ได้อ้างใจ จะเป็น
 เจ้าหน้าฝ่ายเก็บเงินหรือควบคุมแถวเขาต้องห้าม ที่ได้อ้างใจได้ ถ้าหากจำจะ
 ไปออกกฎหมายจรรยาบรรณเช่นนี้ต้องมีคนไทยเท่านั้น จะเป็นการจำบาก
 แก่เจ้าของบ้านค้า โรงงานก็เช่นเดียวกัน ถ้าหากจำเราจะมกกฎหมายบังคับ
 หรือจะให้ปฏิบัติกรอย่างใดอย่างหนึ่งก็เช่นเดียวกัน แต่ถ้าหากจำเมื่อ
 บริษัทใหญ่ ได้ซึ่งกำหนดว่าคนไทยทำงานเท่าไรก็พอจะไปได้เหมือนกัน สักคร
 อย่างเช่นการกำหนดเกี่ยวกับคนไทยอยู่เจตนาเกี่ยวข้องด้วยการเดินเรือ ซึ่งเจต
 นกใหม่คนไทยอยู่ ๑๕ หรือ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ จนบัดนี้เราหาคนที่เป็นคนไทยได้
 เคนจำนวนที่เราได้ออกกฎหมายนั้นกปรกตามากขยแล้ว เคนของไรคือ
 ไป ซึ่งจะเปลี่ยนไปตั้งให้เป็นคนสัญชาติไทย เป็นกรรชาก เพราะฉะนั้น
 กฎหมายนั้นออกไปแล้ว จะทำความจำบากใหม่ฝ่ายบริหาร ที่จะต้องออก
 กฎหมายกรรชากกร ประกอบกับความเห็นที่สมาชิกสภาวรางพระวราชบัญญัติ
 เพราะฉะนั้นกรรชากกร วรุมาดกร ดังว่าเป็นกรรชากกร หรือหนักใจของ
 ททการวรา

๑๖.๑๘. ๒. นายบุญเพ็ง พรหมคุณ (ศรีสะเกษ) :

สำหรับเงินออกกฎหมาย ฉบับชดยวราชพระวราชพน ราชเจ้าได้นงฟังทงฐองฝ่ายคือฝ่ายคานแถวฝ่าย
 ต้นบับต้นน แต่ได้ฟังทางเจ้าหน้าที โดยเฉพาะเจ้าหน้าทีใด ซึ่งจะแล้วไม่ใน
 ทานองเดียวกับต้นบับต้นน แต่บางทานหาได้ คิดไม่ออกกฎหมายฉบับต้น
 ต้นบับต้นนจะตนขนาดเหมือนกัน แต่ถ้าจะหยงไม่ถงจกออกกฎหมายฉบับ
 ไปแล้ว มันจะไปชดกันใหม่ว่ากฎหมายฉบับหนึ่งซึ่งเราออกไปแล้ว จะ
 วรางพระวราชบัญญัติซึ่งอหยาพกร กฎหมายฉบับนั้นมาได้หรือว่าเป็นคนไทยชง
 ต้นบับ ถ้าหากว่าเราออกกฎหมายฉบับนี้ไปออก ให้คนไทยเข้าทำงาน จะจ

ด้วยดีสมควรเป็นคนแทนก็เป็นเจ้า คนคัดค้าน คนงานเป็นคนไทยแล้วจะจัด
 กันใหม่ จะทำได้ไหม เวลานี้เกิดเรื่องอยู่ ทางนครราชสีมา คือเถาแก่เป็น
 เจ้า แต่รับคนไทยเขาไปทำงานในร้าน เจ้าหน้าที่ยกอำนาจเป็นคนต่าง
 ต่างทำไมเปิดร้านคัดค้าน เขาก็บอกความไม่ได้เลย แต่คนไทยคัด
 เจ้าหน้าที่ยกอำนาจเถาแก่เป็นเจ้าของ รายได้เป็นของเถาแก่ ส่วนคนไทยได้รับ
 ส่วนแบ่งเพียงเล็กน้อย เวลานี้กำลังเป็นเรื่องอยู่ ราชเจ้าสันไฉนก็ ถ้าตาม
 พระราชบัญญัติก็เห็นได้ เพื่อจะได้เป็นการช่วยคนไทยให้เป็นการฝึกหัดงาน
 ฝึกหัดการค้าไปในตัว เพื่อศึกษาหาความรู้ ในทางการค้า แต่พระราชบัญญัติ
 ส่งมอบอาชีพ . . . .

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอโทษ นิ่งจากรดนมสด
 และทานเป็นนม เช่นชอกรบรอง ท่านจะต้องรดนมสดน ไม่ใช้ค่าน ถ้าค่านไม่ได้
 นายวงศ์ วิชาตีพล (จีนทบร) : ขอเสนอกให้ลงมติ ใคร
 เห็นด้วยโปรดลงมติ

นายสาคร ถิ่นผลา (พังกา) : พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นเรื่องท
 ต่ากบที่สุด เพราะฉะนั้นมันคงได้เพียง ขอความกรุณาท่านสมาชิก มีเกียรติ
 ทงทอดยโปรดอภิปรายต่อไป
 มัดมาชกบรรอง

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้ขอให้เปิดอภิปราย และ
 มย รบรองแล้ว เพราะฉะนั้นขอตามทประชมถ้าใครเห็นว่าควรเปิดอภิปราย
 โปรดขอมติ
 มัดมาชกบรรอง ๑๖ คน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นควรลงมติ โปรดข
 มย
 มัดมาชกบรรอง ๑๖ คน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้ขอให้เปิดอภิปราย ๑๖
 เสียง ลงมติ ๑๖ เสียง ขอทเจ้าในฐานะที่ทาหน้าทประธานสภาผู้แทน ขอ
 ขอร้องให้ลงมติ

ที่ประชุมที่วัดระ

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอถามที่ประชุมว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ ผู้ใดเห็นควรว่ารับหลักการโปรดประชุมขึ้น

นายถ้วน เวชชาลีگانน (นครปฐม) : ขอแสดงความกรุณาต่อท่านประธานขอสรุปครั้น

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เชิญ

๖.๒๒ น.

นายถ้วน เวชชาลีگانน (นครปฐม) : ท่านประธานและท่านสมาชิกผู้แทนเกิด ในฐานะที่ข้าพเจ้าได้เสนอร่างพระราชบัญญัติช่วยอชาดกและอชาดกคนไทย ข้าพเจ้าจำเป็นต้องขอสรุปตามที่ท่านสมาชิกผู้แทนไม่เห็นด้วยในร่างพระราชบัญญัติ โดยเกรงว่าจะมีการกระทบกระเทือนเพราะเหตุการกระทบนี้ขัดคัดค้านกัน ในระหวาง ความจริงนั้นการที่ออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปนั้นหาได้เป็นกลางที่ท่านเข้าใจไม่ เพราะพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ใช่เป็นพระราชบัญญัติที่จะเป็นการกระทบกระเทือน อย่างที่พระราชบัญญัติได้บอกไปแล้ว หรือพระราชบัญญัติช่วย ในระเบียบวาระที่จะมาในอนาคตนั้นยังกล้าหาญด้วยดีเท่า เท่ายังไม่ดี คำจึงกัน และถอน ๆ ที่ได้กระทบกระเทือนก็ไม่ ได้ คำหนึ่ง และถ้าที่ข้าพเจ้าเสนอร่างพระราชบัญญัติช่วยอชาดกและอชาดก ก็เพราะเหตุที่เราได้เพิ่งเห็นความงกคนไทยเจตนา ส่วนมากยังไม่อชาดกเป็นหลังหลัง ก็ใครที่จะเห็นอชาดกเป็นหลังหลัง ก็ถ้าจะอยู่ในทางบ้านหรือร้านค้าหรือโรงแรมนั้น มีคนหลายความด้วย แต่นั่นจะมีใครจะให้คนไทยไปเทกรโกลนหรือจะอชาดกนั้น แต่จะเข้าไปอยู่ในร้านค้าปลีกเพื่อให้เกิดความจางชานาญหรือเกิดความดังมากรึ เมื่อช่วย คือไปพานปากตำราลดความงกจลาจลในทางร้านนั้นได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นข้าพเจ้าจึงเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในสภา และขอประจักษ์หนึ่ง การที่ความได้กตของออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปได้อาจจะไม่คาดคะเนว่ามีคนไปได้ หรือได้ดังมีก็เป็นได้ การที่ข้าพเจ้า

เล่าว่าพระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าขอคัดประกาศไปโดยที่นานาชาติได้บัญญัติ
 ก็น้อย และปัจจุบันนี้ก็ได้บัญญัติกันน้อย ไม่ใช่ว่าข้าพเจ้าเสนอ
 โดยไรเหตุผิด เพราะถ้าเราทำอะไรก็เพื่อประโยชน์ของคนของเราก่อน เรา
 ต้องให้ประโยชน์อย่างถึงแก่คนของเราก่อน แล้วเราจึงให้ประโยชน์กับ
 คนอื่นเขา เมื่อเช่นนี้เราต้องช่วยคนของเรา เขามาอยู่ ในบ้านเราละเขา
 มาทำมาหากันในบ้านเรา เราจะให้คนของเราไปรวมตัวพบกับเขาไม่ได้หรือ
 เราขอรวมเท่านั้นเอง เราไม่ได้คิดลัทธิเสรีภาพโดยเด็ดขาด เป็นคนว่าแก่ของ
 อาชีพ คชกร เซ็งกราม ซึ่งเป็นการกระทบกระเทือนมาก เราทำเช่นนั้นไม่ได้
 เป็นการรวมอาชีพเพื่อประโยชน์พร้อมกัน เมื่อเห็นการนี้กระชั้นชิดคิดพ้นเรา
 มา เราก็คงขอทบทวนคิดพิจารณาด้วยกัน เรื่องเป็นอย่างนี้ ถ้าหากว่าเราออก
 พระราชบัญญัติแล้ว ในต่างประเทศเขาได้บัญญัติกัน เขากำหนดไว้เลยว่า
 คนของเขาในประเทศนั้น เมื่อมีคนต่างดาวเข้าทำการค้าทางบ้านแล้ว จำ
 เป็นจะต้องมีทุนเงินเปอร์เซ็นต์ ๒๐ เปอร์เซนต์ หรือ ๓๐ เปอร์เซนต์กัน แต่
 ของเรายังไม่กำหนด เราทำตามกฎหมายจำกัดให้เขากระทำได้ โดยไม่กระทบ
 กระเทือน ออกประกาศหนังสือข้าพเจ้าขอเรียนว่า ถ้าข้าพเจ้าเสนอร่างเราตาม
 กฎกระทรวงนั้นคงจะเป็นอย่างมาก ในความพิจารณาของข้าพเจ้าขอควรให้
 คนไทยเราเองซึ่งมีอาชีพไม่เป็นหลักแหล่ง หรือบางท่านไม่มีอาชีพเป็นหลัก
 แหล่ง ข้าพเจ้าใครจะให้มีโอกาสได้มีอาชีพตามสมควร และตามฐานะดี
 ปัญญาของคนนั้น ๆ ในห้างร้านหรือโรงงานหรือร้านค้า ไม่หมายข้อความว่า
 คนของเราทำอะไร ๆ ไม่สมควรเอาคำสั่งใดที่คนต่างดาวเข้ามาแต่คนไทยเราทำ
 ไม่ได้ ข้าพเจ้าไม่ใช่เสนอว่าคนไทยไม่มีความสามารถที่จะทำอะไรได้ แต่เรา
 ทำได้ คิดว่านานาชาติ คิดว่าคนอื่น เป็นแต่จะจางหรือไม่เท่านั้นเอง ขอ
 ประธานโทม ในประเทศไทยเราออกให้ทำอะไร บุคคลซึ่งสามารถหมดแต่มีตัว
 เขาเท่านั้น ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจที่คนต่างดาวเข้าทำ แต่บางทีไปเปรียบเทียบกับ
 การเทศระโธม งานอะไรก็ได้ทำได้ทั้งนั้น แต่ว่าอย่าไปเอะถองงานที่ไม่ดี เพราะ
 ว่าสั่งได้ก็ไม่ได้ถึงแห่งประพุก เราต้องการให้ ทำอาชีพเป็นหลักเป็นฐานให้ ได้

เงินเดือนเท่านั้นตามฐานะแต่ตั้งเป็นเงาของผู้นั้นเพราะฉะนั้นข้าพเจ้าได้ขออย่าง
 นกด้วยเหตุนี้ขอกราบเรียนนาย และมีความมุ่งหวังว่าเมื่อเสร็จงานได้รับหัตถ์การ
 แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว ก็เป็นโอกาสดีของรัฐบาลที่จะตั้งวง
 และยกงานนี้เกี่ยวกับทหารบกหรือราชการแผ่นดินในภาคนี้ ก็ขอยุติและขอ
 ยอที่รัฐบาล ท่านก็จะได้ออกหนังสือไปกราบเรียน ประธานประมุขแห่งสภาอย่าง
 ไร และท่านจะรับทราบได้จากสถิติของเขตภาค และนอกจากนั้นขอกระตือรือร้น
 มาดก็ยอมทำได้ บ้านอาหาร เคียงคิม ท่านก็ยอมทำได้ มีอวปรกอบกิจ
 การมาแต่อย่างไร มีผลกำไรอะไร มีอะไรก็ได้ และอะไรก็ได้ของภาค
 ตามารถทำได้ ข้าพเจ้าเห็นว่ามีกระทรวงกระทรวงที่ขอยุติ แต่ว่าในประการเช่น
 ประสานอันของประเภทก็ได้มีรายได้เพิ่มเพิ่ม แต่ข้อบางประเภทก็ไม่มีรายได้
 อะไรเลย อย่างจะไม่ขอหรือ ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นผ แทนก็มาขอทราบ
 ระเบียบทางด้านการเงินและขอแจ้งให้ท่านทราบ ถ้าไม่รับร่างพระราชบัญญัตินี้
 แล้วเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น คนไม่มองจะเกิดขึ้น ข้าพเจ้าเกรงว่าเหตุร้ายจะเกิด
 ขึ้นจึงได้ขอโอกาสเสนอร่างมาเพื่อจะได้ชดเชย แล้วสมาชิกก็มีที่วิตได้ดังนี้
 ดังนี้กับขอถาม โรงเรียนของข้าราชการ ตั้งแต่ตั้งตั้งแต่แรกแต่ก็ไม่รู้จะทำงานที่ไหน
 เพราะไม่ได้มีการตั้งเดิมเลย เมื่อเป็นเช่นนั้นก็ควรจะได้พิจารณาบ้าง และขอ
 ปัญหาว่าถ้ารัฐสภาจะขอพระราชบัญญัตินี้ จะเป็นการกระทบกระเทือน
 ต่อประเทศหรือบุคคลอย่างไรและมีผลประโยชน์ของชาติอย่างไร ถึงความ
 เกี่ยวกับของรัฐบาลเอง ก็จะได้พิจารณา และจะว่าข้าพเจ้าในฐานะเป็นผู้แทน
 เป็นตัวแทนรัฐบาลก็ส่งตามการแล้วให้ท่านแล้ว ท่านจะทำอย่างไรก็ได้แต่
 ท่าน ถ้าท่านไม่ทำก็สบาย แต่ถ้าไม่รับร่างก็ขอรับ ข้าพเจ้าก็ภูมิใจที่ข้าพเจ้า
 ได้ทำงานเพื่อประโยชน์ของคนไทย และไม่ต้องการเห็นแก่คนต่างชาติ เช่นใคร
 ด้ยอย่างไร ก็จึงได้ โปรดพิจารณา หวังว่าท่านสมาชิกวุฒิสภาแห่ง
 ประเทศไทยก็คงจะได้พิจารณาด้วยดี คือขอความเห็นอกเห็นใจ และคงจะรับ
 หัตถ์การแห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้ด้วย

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะมี
 หอถาวรแห่งพระราชบัญญัติอันใด พิจารณาไปพร้อมกัน
 มีสมาชิกชั่งมือ ๘ คน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรรับหลัก
 การแห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไปพร้อมกัน
 มีสมาชิกชั่งมือ ๓๐ คน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าไม่รับหลักการแห่งร่าง
 พระราชบัญญัติ อันสมควรแก่เวลาตั้งเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา

ประเสริฐ ปัทมสุคนธ์	ผู้ตรวจรายงาน
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ	"
สุรินทร์ ถิพดากร	"
โสมเกล้า ถิพดากร	"
พิพัฒน์ เอกะโรหิต	"
อารักษ์ ตูบญ	"
เด็ก จารุณ	"
วิจิตร นิตะไพจิตร	"
อุดม พดอด้วงวอ	"
สุพงศ์ ศรีพนเกษร	"
สมชาย ศุภรสมิต	"
สุรินทร์ จิตรภัก	"
โชค กุปคานัน	"
เจริญ ปิ่นทโร	เกษม บุณศรี
เดชาธิการรัฐสภา	ประธานสภาผู้แทน